ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1881
ΙΔΡΥΤΗΣ: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ—ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ (1929—1938)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΑΣΟΣ Β. ΜΠΟΤΣΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' ΕΤΟΣ ΙΘ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6123
Τιμὴ φύλλου Δρχ. 200. — Γραφεῖα Τσῶρτσιλ 16

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947
Γεωργίου ἐν Μαλαιῷ, Πλάτωνος ὁσίου

Οἰκονομικὴ Διεύθυνσις ΔΙΟΝ. ΜΠΟΤΣΗΣ
ΣΠΥΡ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Δ)σις 20.259. Οἰκον. Δ)σις 30.133
Ἀρχ)κτης 31.311. Σύντ«ξις—Λογιστήριον 33.144

ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ

Ἡ Ἄρκτος παίζει κρυφτούλι. Στέλνει εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν πρεσβευτήν της καὶ μᾶς κάνει «τζά», καὶ ἔπειτα φεύγει. Ἔφυγε τὴν ἄλλην φοράν, πρὶν ἔλθῃ ὁ Βασιλεύς. Ἐξαναγύρισεν ἔπειτα στὰ κρυφά, ὅταν ὁ Ο.Η.Ε. ἔστειλε ἐδῶ τὴν Ἐπιτροπήν του. Ἀκαταιούμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἦλθε διὰ νὰ διευθύνῃ τὸ Κουκουὲ καὶ τοὺς βαλκανικοὺς συνδέσμους εἰς τὰ ἔργα των παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἑναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀληθείας.

Σὲ μᾶς οὔτε τὸ γέρι του δὲν ἔδωσεν. Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖται. Μόνον στὰς 23 Μαρτίου ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἔστειλε μὲ τὸν «λακέ» του ἀπὸ ἕνα ἐπισκεπτήριον μὲ δύο ἀογικά: ΙΙΕ ΦΕ. "Οχι πῖ καὶ φῖ, ὅπως λέμε ἑλληνιστί. Γαλλιστί: Ποὺρ φελισιτέ. Γιὰ νὰ μᾶς συγχαρῆ.

Τώρα ὁ κ. Ροντιόνωφ φεύγει.

Ἔχομεν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι τὸ κάνει, πρῶτον γιατί ἐλπίζει νὰ μᾶς ἀνησυχήσῃ, καὶ δεύτερον γιὰ νὰ μὴ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, οὔτε νὰ δώσῃ τὰ διαπιστευτήριά του στὸν Βασιλέα Παῦλον. Δὲν θέλει Βασιλιάδες ὁ κ. Ροντιόνωφ. Θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ εἴχαμεν κανένα ἀλήτην σὰν τὸν Ἐμβὲρ Χότζα, τὸν ὁποῖον νὰ μπάζῃ στὴν πρεσβείαν ἀπὸ τὴν θύραν τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ τοῦ δίδῃ διαταγὰς καὶ χρῆμα.

Φταῖμε ἐμεῖς ποὺ τὸν ἠγέχθημεν τόσον καιρὸν ὡς πρεσβευτήν, ἀφοῦ δὲν εἶχε ζητήσει νὰ τύχῃ τῆς τιμῆς νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ νὰ ἐπιδώσῃ τὰ διαπιστευτήριά του. Ἂν ὁ δικός μας πρεσβευτὴς δὲν ἔδιδε τὰ διαπιστευτήριά του εἰς τὸν Στάλιν ἀλλὰ ἐπερίμενε ν' ἀναστηθῇ ὁ Τσάρος, τὸν ὁποῖον ἔσφαξαν οἰκογενειακῶς οἱ μπολσεβίκοι, θὰ ἦτο ἄρα γε ἀνεκτὸς εἰς τὴν Μόσχαν;

Ἡμεῖς ὅμως, τὰ ἀνεχόμεθα ὅλα. "Οπως ἠνέχθημεν καὶ τὴν πρωτοφανῆ χοντροκοπιὰν ποὺ μᾶς ἔκαμεν ἡ Σοβιετία μὲ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς ἐπετείου εἰς τὴν πρεσβείαν μας. Διατί; Μήπως θὰ μᾶς ἐκήρυττε τὸν πόλεμον, ἐὰν δὲν ἐδεχόμεθα τὸν κ. Ροντιόνωφ χωρὶς διαπιστευτήρια, ἢ ἂν ἀνεκαλούσαμεν τὸν κ. Πολίτην ἀπὸ τὴν Μόσχαν; Ἐὰν ποτὲ ἡ Ρωσία αἰσθανθῇ ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὴν Ἀμερικὴν καὶ μὲ τὴν παρέαν της, θὰ μᾶς κάνῃ πόλεμον, μακάρι νὰ εἴμεθα γονατιστοὶ καὶ νὰ τὴν προσκυνοῦμεν. Ἐὰν αἰσθάνεται ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὰ βγάλῃ πεζός, θὰ καθήσῃ φρόνιμα ὅ,τι καὶ νὰ κάνωμεν.

Τώρα ἀρκεῖται νὰ ὑποκινῇ τὸ Κουκουὲ καὶ νὰ ἐνεργῇ ὅσο μπορεῖ τοὺς ἐγθρούς μας. Εἴδατε; ὁ κ. Ἔθερτς ἠξίωσε νὰ δηλώσῃ ἡ Γιουγκοσλαυία ἂν ἀποβλέπῃ εἰς αὐτονόμησιν τῆς Μακεδονίας ἢ ὄχι. Ὁ κ. Λαβρίσεφ παρενέβη:

— Ἔθερτς, μὴ τὸ στενοχωρῆς, τὸ παιδί. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ σοῦ ἀπαντήσῃ.

Ἔτσι ἡ Γιουγκοσλαυία δὲν ἀπήντησε. Καὶ ὅμως ἀπήντησε, διὰ πυροβολισμῶν: «Ὁ στρατός μας, διώκων συμμορίαν κομματζήδων, ἡ ὁποία κατέφυγε τελικῶς εἰς Γιουγκοσλαυίαν, ἐδέχθη πυρὰ ἀπὸ τὸ γιουγκοσλαυϊκὸν ἔδαφος». Τί τὰ θέλομεν λοιπὸν τὰ λόγια; Δὲν εἶναι καμμιὰ ἀνάγκη νὰ δηλώσῃ ὁ κ. Τίτος, ἂν ἐπιζητῇ ἀπόσπασιν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἢ ὄχι.

Ἀλλὰ — τὰ ἐμάθατε; Ἡ Ἑλλὰς θὰ πάθῃ τώρα πολλά.

Τί;

Πρῶτον (αὐτὸ τὸ εἶπαν οἱ ἀνόητοι τοῦ ἐσωτερικοῦ): «Ἀποθανόντος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τίθεται ἐκ νέου ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος». «Διατί, ἀνόητοι;» «Διότι κατὰ τὸ δημοψήφισμα οἱ πολῖται εἶχαν ἐρωτηθῆ, ὄχι ἂν προτιμοῦν βασιλευομένην δημοκρατίαν, ἀλλὰ μόνον ἂν θέλουν νὰ ἐπανέλθῃ ὁ Γεώργιος, ἢ ὄχι. Οἱ περισσότεροι ἐψήφισαν ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου Του. Τώρα, ἐκλιπόντος τοῦ Γεωργίου, τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος μένει ἐκκρεμές». Ἀναμφίβολα, ποὺ ἐσκωφίσθησαν οἱ μωροὶ νὰ βάλουν στὰ θεμέλια τῆς Ἑλλάδος: Νέον πολιτειακόν, σήμερα! Καλὰ ὅμως ποὺ πρόκειται περὶ σαπουνόφουσκας. "Οσοι ἤθελαν ἀβασίλευτον δημοκρατίαν, τὴν ἐψήφισαν μὲ εἰδικὸν ψηφοδέλτιον κατὰ τὸ δημοψήφισμα. Καὶ ὅσοι ἤθελαν Κοιμούναν—αὐτοὶ δὲ ἦσαν πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀβασιλεύτους — ἐψήφισαν μὲ χωριστὸν ψηφοδέλτιον Κοιμούναν. Εὐτυχῶς ὅτι εἰς τὴν μωρίαν ἔδωκε τέρμα ὁ ἴδιος ὁ κ. Σοφούλης μὲ τὴν νομιμόφρονα πρᾶξιν του: Ἐπῆγε μὲ τοὺς ἐπιτελεῖς τοῦ κόμματός του εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον συλλυπητηρίων διὰ τὸν ἀποθανόντα Βασιλέα καὶ εἰς τὸ βιβλίον συγχαρητηρίων διὰ τὸν Βασιλέα Παῦλον.

Δεύτερον (αὐτὸ τὸ εἶπαν πρῶτοι οἱ ἀνόητοι τοῦ ἐξωτερικοῦ): «Ἡ ἀνάρρησις εἰς τὸν Θρόνον τοῦ νέου Βασιλέως δίδει εἰς Αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων». "Ολων τῶν Ἑλλήνων, ὄχι. Ἂν πρόκειται διὰ τοὺς μὴ κομμουνιστάς, μάλιστα. Ἀλλὰ οἱ ἀνόητοι τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐννοοῦν νὰ ἑνωθοῦμεν, οἱ Ἕλληνες, μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Εἶναι μία οἰκτρὰ παρεξήγησις τῆς συμφιλιωτικῆς προσπαθείας, τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀνέλαβε τῷ 1933 ἐπὶ τῇ παλινορθώσει Του. Ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἀνόητοι, ἐπρόκειτο νὰ συμφιλιώσῃ τότε τοὺς λαϊκοὺς μὲ τοὺς φιλελεύθερους. Τοὺς «βενιζελικοὺς» μὲ τοὺς «ἀντιβενιζελικούς». Ἐκεῖνος ὅμως, ὅλως, μὲν καὶ δέ, ἦσαν Ἕλληνες. Ἐπίστευαν Θεόν. Ἤθελαν πατρίδα. Ἤτο δυνατὸν ἡ Ἕνωσις καὶ ἦτο θλιβερώτατα ἀδικαιολόγητος ὁ διχασμός. Τώρα ὅμως; Ποιὸς καὶ ποιοὺς νὰ ἑνώσῃ; Τοὺς δημόκρατας μὲ τὰ θύματα; Τοὺς ἀντιγρίστους μὲ τοὺς χριστιανούς;

Διαβάσετε:

«Συμμορία ἀναρχικῶν ἀπήγαγεν ἀπὸ ἀκραῖον συνοικισμὸν τῆς Κοζάνης τὸν Ἰδιώ τὴν Σάββαν Εὐαγγέλου καὶ τὸν Ἱερέα Ἠλίαν Γρίβαν καὶ τοὺς ἐκρεούργησε φρικωδῶς.

»Εἰς Μεγάλην Τράβα τοῦ Διδυμοτείχου συμμορία ἐπυρπόλησε 5 οἰκίας, ἐκρεούργησε 10 ἐθνικόφρονας, καὶ ἔκαυσε ζωντανὸν τὸν Ἱερέα».

Μὲ αὐτοὺς λοιπὸν ποὺ σφάζουν καὶ καῖνε κατὰ προτίμησιν ζωντανοὺς τοὺς ἱερεῖς, νὰ γίνῃ ἕνωσις; Νὰ μὴ τοὺς τουφεκίσωμεν, ἂν σταματήσουν τὴν ἀνταρσίαν, ναί. Ἀλλὰ πέραν τούτου: Νὰ ἑνωθοῦν οἱ σλαυοπληρωμένοι μὲ τοὺς Ἕλληνας; Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ κειμένου πολιτικοῦ, ἐθνικοῦ, κοινωνικοῦ καθεστῶτος, μὲ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ μπολσεβικισμοῦ; Τί εἴδους ἀφάνταστη «ρούσκη σαλάτα» εἶναι αὐτή; Τί εἴδους ἀπίθανον «κοκτέϊλ» εἶναι; Γίνεται ἄρα γε, αὐτό, καὶ πίνεται; Ἐμεῖς στὸν τόπον μας δὲν τὰ συνηθίζομεν, κάτι τέτοια πιστά. Ἂς τὸ φτάσουν, αὐτοὶ ποὺ τὸ προτείνουν, καὶ ἂς τὸ πιοῦν. Φὰ τοὺς ποῦμε μὲ τὶς ὑγείες τους.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΔΙ' ΟΠΛΩΝ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 3. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι σχεδιάζουν νὰ πωλήσουν εἰς τὴν Περσίαν, κατ' αἴτησιν τῆς περσικῆς κυβερνήσεως περιωρισμένην ποσότητα στρατιωτικῶν ἐφοδίων, ἐκ τῶν ἀμερικανικῶν πλεονασμάτων ἐξοπλισμοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν «τῆς διατηρήσεως τῆς ἐννόμου τάξεως» ἐν Περσίᾳ, ὡς ἀπεκάλυψε σήμερον τὸ ἀμερικανικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη ἐγένετο εἰς σειρὰν ἀπαντήσεων ἐπὶ ἐρωτημάτων τεθέντων πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀφθουρ Βάντεμπεργκ.

ΚΑΙ Η ΣΕΠΤΗ ΣΟΡΟΣ ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΕΠΙ ΠΟΤΑΜΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ...

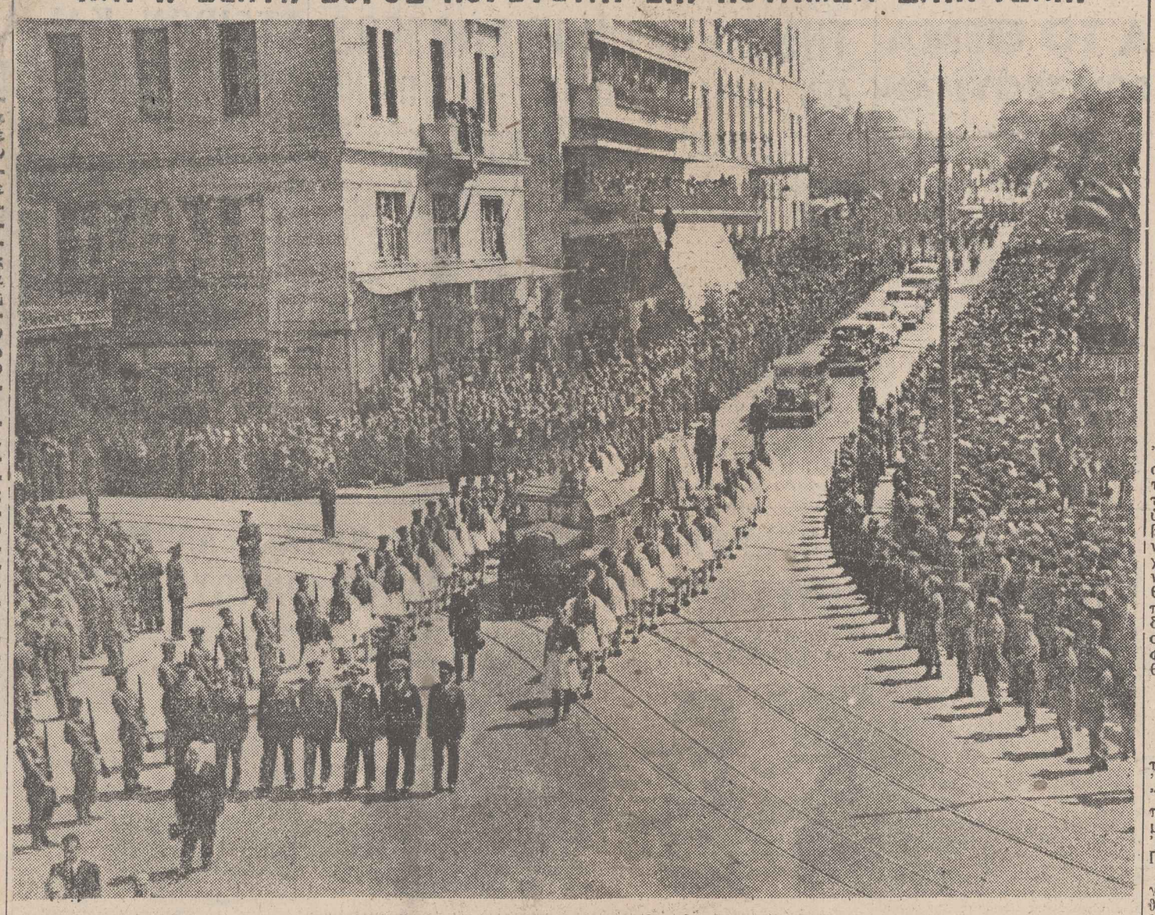

Μία γενικὴ ἄποψις τῆς ὑποβλητικῆς πομπῆς τῆς διακομιδῆς τῆς σοροῦ τοῦ ἐκλιπόντος Βασιλέως εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἐνῷ αὕτη εὑρίσκετο εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

ΜΕ ΠΑΝΔΗΜΟΝ ΠΕΝΘΟΣ

ΕΓΕΝΕΤΟ ΧΘΕΣ Η ΔΙΑΚΟΜΙΔΗ ΤΗΣ ΣΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ

Η ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΜΠΗΣ. ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ. ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Ὥρα 11 π.μ. τῆς 3ης Ἀπριλίου 1947 Γεώργιος ὁ Β' Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ ποωτα γνωστὴς τῆς Νίκης τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἐγκατέλειψε νεκὸς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἀνάκτορόν του. Ἐπηρεύθη ἀναπαυόμενος ἐπὶ κιλλβαντος τηλεβόλου καὶ τιμώμενος ἀπὸ τὸν γενικὸν σεβασμὸν καὶ ὁλοφυομὸν τοῦ λαοῦ Του εἰς τὸν ἱερὸν προθάλαμον, τῆς καταβάσεως Του εἰς τὸν τάφον τῆς αἰωνίας Του γαλήνης. Ἐγίνετο εἶναι τὸ πένθιμον πόρισμα τῆς χθεσινῆς ἀθηναϊκῆς ἡμέρας. Τὰ ἄλλα εἶναι συγκινητικαὶ λεπτομέρειαι ποὺ ἔχουν τὴν ἀκόλουθον σειράν. Ὑποβλητικὴ στρατιωτικὴ παράταξις ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων, ὅπου ἀφῆκε τὴν ὑστάτην Του πνοήν, μέχρι τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ καὶ γύρω αὐτοῦ συνετελέσθη ὀλίγον μετὰ τὴν 1ὴν π.μ. Πολὺ πρὸ τῆς ὥρας αὐτῆς αἱ μυριάδες τῶν Ἀθηναίων, Πειραιωτῶν καὶ περιγωριτῶν ἔχουν φθάσει εἰς τὰ ἴδια σημεῖα καὶ πλημμυρίζουν τὸν κάθε κενὸν χῶρον. Εἰς τοὺς δρόμους, τὰ πεζοδρόμια, τοὺς ἐξώστας, τὰ παράθυρα, τὰς στέγας. Ὀλίγον πρὸ τῆς 11ης π.μ. καθὼς τὰ πάσης φύσεως καταστήματα κλείουν ἐξ ἰδίας προωτοβουλίας τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τῶν ἔργατο ὑπαλλήλων, ἡ λαϊκὴ προσέλευσις φθάνει εἰς τὴν διαπασῶν της. Ὑπερβαίνει καὶ αὐτὴν τὴν κοσμοπλήμμυραν τῆς 25 Μαρτίου ποὺ ἀπεθέωσε τὸν μεγάλον Νεκρὸν εἰς τὴν τελευταίαν Του δημοσίαν ἐμφάνισιν.

Η ΠΟΜΠΗ

Κατὰ τὰ καθορισθέντα ἐνῷ σάλπιγγες καὶ τηλεβόλα ἠχοῦν πενθίμως ἐντείνοντα τὸν σπαραγμὸν τῆς λαϊκῆς ψυχῆς, ὑποβλητικὴ ἀρχίζει περὶ τὴν 11ην π.μ. ἡ ἔξοδος τῆς πομπῆς πρὸς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν. Ἤτο ἐπὶ κεφαλῆς ὁμιλος ἀστυνομικῶν καὶ ἠκολούθει ἀμέσως ἡ Μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς. Ἤρχοντο ἀμέσως κατόπιν ὁ ταξίαρχος κ. Ρότζτζος, ὁ ἐπιτελάρχης καὶ μέγα πλῆθος τῆς Ἀνακτορικῆς Φρουρᾶς ἀπὸ εὐσταλεῖς εὐζώνους μὲ τὰ ὅπλα ὑπὸ μάλης. Εἶπον τὰ ἐξαπέρευσα. οἱ διάκονοι καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ ἱεραρχῶν ὁ Μακ. Μητροπολίτης. Κατόπιν ἡ πομπὴ ἠρχίζεν εἰς τὸ κῶμον αὐτῆς σημεῖον ποὺ προκαλοῦσε τὴν μεγάλην συγκίνησιν. Ἡγεῖτο ὁ ὑπαρχος τῆς Αὐλῆς στρατηγὸς κ. Παπαδιαμαντόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Μπιτσένης, οἱ αὐλικοί, οἱ ὑπασπισταί. ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ Σταυλάρχης.

Καὶ ἐδῶ ἐσημειώνετο ὁ θοῆνος καὶ ὁ κοπετὸς τοῦ ἀσφυκτιῶντος πλήθους. Ἐδάκρυζεν, ἐγογυπετοῦσεν, ἔκλαιε. Ἀναρίθμητοι γυναῖκες ὀδύροντο μὲ μεγάλας φωνάς. Λιποθυμίαι ἐσημειώθησαν καὶ μία φανατικὴ ἔφθασεν εἰς τόσον σημεῖον θλίψεως ὥστε νὰ ὁομήσῃ εἰς τὸ διασταύρωσιν Εὐαγγελιστρίας—Μητροπόλεως διὰ νὰ σιωθῆ εἰς τοὺς τροχοὺς τοῦ κιλίβαντος. Τὴν ἀπέσυραν οἱ χροιμοῦτεροι. Εἰς τὸ σημεῖον δηλαδὴ αὐτὸ συρόμενος ὑπὸ τάνας ἐχυλίετο ὁ κιλίβας ἐπὶ τοῦ Μητροπόλεως ὅπου ἤρχισαν νὰ εἰσέρχωνται οἱ προσκυνηταὶ ἐν καὶ ανυκτικῇ σιωπῇ. Εἰς ὅλον τὰ πρόσωπα διεφαίνετο ἡ βαθυτάτη θλῖψις. Σχεδὸν ὅλοι ἔκλαιον, ὅταν ἰδίως διήρχοντο ἐν μέσῳ τῆς καὶ ανυκτικῆς σιγῆς τοῦ ναοῦ πρὸ τοῦ φερέτρου τοῦ νεκροῦ Βασιλέως. Οἱ περὶ τῆς Βασιλικῆς σοροῦ ἡ ὁποία εἶνε σκεπασμένη μὲ τὴν κυανόλευκον ἰστάμενοι ἀκίνητοι ἀξιωματικοὶ προσδίδουν μίαν ἄκρως ἐπιβλητικὴν καὶ συγκινητικὴν εἰκόνα ἡ ὁποία ἔκαμε καὶ τοὺς πλέον ψυχραίμους ἀκόμη νὰ δακρύσουν.

Τὸ λαϊκὸν προσκύνημα συνεχίσθη μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς, μὲ ὁλονεν αὐξανόμενον τὸν ὄγκον τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος σπεύδει ἀπὸ κάθε σημεῖο τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν περιχώρων.

Παρὰ τὴν παρατηρουμένην ὅμως παλλαγκὴν συρροὴν λόγῳ τῶν ληφθέν των ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς μέτρων τὸ προσκύνημα γίνεται μὲ γόργὸν ρυθμὸν χωρὶς νὰ παρα ηρῆται οὐδεμία ἀνωμαλία.

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

Ἀνεκοινώθη ὅτι τὰ δημόσια θεάματα θὰ λειτουργήσουν ἀπὸ σήμερον κανονικῶς. Τὴν Κυριακὴν, ἡμέραν τῆς κηδείας τοῦ Βασιλέως θὰ λειτουργήσουν μόνον τὸ ἀπόγευμα. Ἐξαιροῦνται τὰ δύο κρατικὰ θέατρα, δηλαδὴ τὸ «Ἐθνικὸν» τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ ἡ Λυρικὴ Σκηνή. Ἐπίσης ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως καὶ τὰ κέντρα διασκεδάσεως παραμείνουν ὁμοίως κλειστά.

ΑΙ ΛΑΪΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ψηφίσματα πένθους διὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ νέου Βασιλέως Παύλου εἰς τὸν θρόνον ἐξέδωκαν τὸ ἐθνικὸν σῶμα ἐφεδρων Ἑλλάδος, ὁ πανελλήνιος ἰατρικὸς σύλλογος, ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ βορειοπειροωτικοῦ ἀγῶνος, ἡ «Ἑλληνικὴ Ἀνατολικὴ Ρωμελία», ἡ Πανελλήνιος Ἕνωσις φυματικῶν ἀνα.

ΒΛΕΠΕ ΣΕΛ. 2

ΕΝΕΚΡΙΘΗ ΠΑΜΨΗΦΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 3. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας ἐνέκρινε σήμερον παμψηφεὶ τὸ νομοσχέδιον περὶ παροχῆς εἰς μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν. Τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐγένετο δεκτὸν τελικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, περιλαμβάνει τὴν διάταξιν ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἢ δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας νὰ διακόψουν τὴν παροχὴν βοηθείας ἂν ὁ ΟΗΕ φρονῇ ὅτι ἡ παροχὴ ἀμερικανικῆς βοηθείας δὲν εἶναι ἀναγκαία κατόπιν οἱαςδήποτε ἐνεργείας ἀναληφθείσης ἢ βοηθείας παρασχεθείσης ὑπὸ τοῦ ΟΗΕ.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ἡ τροπολογία, ἥτις —κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς γερουσιαστοῦ κ. Ἄρθουρ Βάντεμπεργκ— δὲν προεκάλεσεν ἀντίρρησιν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸν Πρόεδρον δίδονται ἁδηγίαι ὅπως ἀποσύρῃ μέρος τῆς βοηθείας ἢ καὶ ὁλόκληρον τὴν βοήθειαν διὰ τὴν ὁποίαν δίδεται ἐξουσιοδότησις διὰ τοῦ παρόντος ὑπὸ οἱαςδήποτε ἐκ τῶν ἀκολούθων περιπτώσεων: α) Ἂν ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἀντιπροσωπευουσῶν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ τοῦ ἀντιστοίχου ἔθνους. β) Ἂν ἀνακοινωθῇ ἐπισήμως εἰς τὸν Πρόεδρον ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ ἀποφαίνεται —ἐν σχέσει δὲ μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι παραιτοῦνται τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἀρνησικυρίας— ἢ ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποφαίνεται ὅτι ἐνέργεια ἀναληφθεῖσα ἢ βοήθεια παρασχεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ΟΗΕ καθ' στᾶ τὴν συνέχισιν τῆς παροχῆς τῆς τοιαύτης βοηθείας οὐχὶ ἀναγκαίαν ἢ ἀνεπιθύμητον. γ) Ἂν ὁ Πρόεδρος κρίνῃ ὅτι οἱοσδήποτε ἐκ τῶν σκοπῶν τοῦ νόμου ἐπραγματοποιήθη κατ' οὐσίαν ἐκ τῆς ἐνεργείας οἱασδήποτε ἄλλης ἐσκωνδεγνητικῆς ὀργανώσεως ἢ ἀποφανθῇ ὅτι οἱ σκοποὶ οἱ ἐπιδιωκόμενοι διὰ τοῦ νόμου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθοῦν ἱκανοποιητικῶς».

Τὸ νομοσχέδιον, ἡ ἐπὶ τοῦ ὁποίου συζήτησις θὰ διεξαχθῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα, ἐπιτρέπει εἰς τὴν Πρόεδρον ν' ἀποφασίσῃ ἂν θὰ ἔχῃ ἕνα καὶ μόνον διαχειριστὴν δι' ἀμφότερα τὰ προγράμματα: τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ τουρκικόν, ἢ χωριστοὺς διαχειριστάς.

ΑΥΡΙΟΝ

Ο κ. ΤΡΟΥΜΑΝ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 3 (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι τῆς ἀμερικανικῆς πρωτευούσης ἀφήνουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ Πρόεδρος Τρούμαν θὰ ἐκθέσῃ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὴν κατάστασιν τῆς χώρας καὶ θὰ ἐπιμείνῃ ὅλως ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν λόγου, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκφωνήσῃ κατὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον ἐπὶ τῇ εὐνοῦν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος Θωμᾶ Τζέφφερσον. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Πρόεδρος Τρούμαν ἐδήλωσε σήμερον πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι δὲν ἔχει ὑπὸ μελέτ την προσωρινὸν σχέδιον, συνα φῶς μὲ τὸ πρόγραμμά του περὶ παροχῆς βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν πρὶν ἢ τὸ Κογκρέσσον συμπληρώσῃ τὴν νομοθεσίαν περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος περὶ 400.000.000 δολλαρίων βοηθείας. Ὁ κ. Τρούμαν ἐρωτηθεὶς περὶ τοῦ ποίος θὰ εἶναι ὁ ρυθμιστὴς τοῦ προγράμματος βοηθείας, ἐτόνισεν ὅτι δὲν ἔχει εἰσέτι τὴν ἐξουσίαν ὅπως διορίσῃ τινά, ἐφ' ὅσον ἡ νομοθεσία εἶναι ἀκόμη ἐκκρεμὴς εἰς τὸ Κογκρέσσον.

Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

"Οταν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου τὰ σημειοτὰ πολιτικὰ πάθη —σπόρος καὶ καρπὸς σατανικῆς καλλιεργείας τῶν νικηθέντων καταστρεπτῶν καὶ τοῦ ἀδυσωπήτου ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς— πάψουν νὰ ζοφώνουν τὴν ἐκτίμησιν τῶν γεγονότων τῆς τελευταίας 20ετίας, Γεώργιος ὁ Β' θὰ ἀποτεθῇ εἰς τὴν ἱστορικὴν συνείδησιν ὡς ὁ ἡγεμὼν ὁ ἀπαράλλητος τῶν ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ Σουλτανικοῦ ζυγοῦ ἀπελευθερώσεως νεοελληνικῶν καισῶν. Τὰ μέτρα κρίσεως ποὺ μᾶς ἔδωκαν κατὰ τὴν ἰδίαν χρονικὴν περίοδον οἱ πολυγενέστεροι τοῦ θὰ εἶναι ἀνίκανα νὰ φθάσουν εἰς τὸ πελώριον ἱστορικὸν του ἀνάστημα. Οὔτε εἰς τὴν σειρὰν τῶν θυσιῶν του, οὔτε εἰς τὴν ψυχράν σοφίαν του, οὔτε εἰς τὴν ἑλληνικὴν του φλογερότητα. Ὅθεν ὁ Βαυαρὸς ὑπῆρξε θῦμα ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν. Γεώργιος ὁ Α' δὲν ἀπελείπετο φόβου εἰς τὴν ἱστορικὴν του συνταγματικὴν προσήλωσιν. Κωνσταντῖνος ὁ 12ος τιμήσας τὰ ἑλληνικὰ ἅπλα καὶ πρωταγωνιστήσας εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν μεγάλων ἐθνικῶν ἐδαφῶν, ὑπέστη θάμβος ἐκ τῆς δόξης του. Τὸ τελευταῖον ὑπεγράμμισαν ἐξ ὑπερβολικῆς παρανοήσεως οἱ λάτρεις καὶ ἀστοὶ τοῦ ἀπὸ Κρήτης ἐθνεγέρτου, τοῦ ὁποίου τὸ «θάμβος» παρεμέρίζεν. Εἰς τὴν γοερείαν τῶν τελευταίων ἀνῆκε καὶ ὁ συνθέτων τὸ παρὸν δοκίμιον, Ἀλ

Πρωΐα Παρασκευής
4 Ἀπριλίου 1947

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις
Καὶ τὰ τηλεγραφήματα

ΠΟΥ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ Η ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΗ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΟΝΤΙΟΝΩΦ

ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΘΗ ΕΝ ΜΟΣΧΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΡΟΥΜΑΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τσαλδάρης ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι ἡ ἐνταῦθα σοβιετικὴ πρεσβεία ἐγνωστοποίησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν ἐπικειμένην ἀναχώρησιν τοῦ Ρώσσου πρεσβευτοῦ ναυάρχου Ροντιόνωφ εἰς Μόσχαν, κατόπιν κλήσεως τῆς κυβερνήσεώς του.

Εἰς τὸ σημείωμα τῆς σοβιετικῆς πρεσβείας δὲν ἀναφέρονται οἱ λόγοι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Ροντιόνωφ.

Οἱ ἑλληνικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι πιστεύουν ὅτι ἡ ἀπουσία ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ρώσσου πρεσβευτοῦ δὲν πρόκειται νὰ εἶναι μακρά.

Κατὰ πληροφορίας παρεχομένας ἐκ κύκλων φιλικῶς προσκειμένων εἰς τὴν σοβιετικὴν πρεσβείαν, ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Ροντιόνωφ δὲν εἶναι ἀσχετος μὲ τὴν ἀναχώρησιν εἰς Μόσχαν τῶν Ρώσων πρεσβευτῶν τοῦ Βελιγράδιου καὶ τῆς Σόφιας. Σχετικῶς παρετηρεῖτο ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων ὅτι εἰς Μόσχαν πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ τὸ ὅλον Βαλκανικὸν πρόβλημα μετὰ τὴν ἐξαγγελίαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου Τρουμαν τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Τὸ θέμα τῆς δημοσίας τάξεως ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἀπιτιμετωπίζεται περίπτωσις διευρύνσεως τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνεργασίας. Ὁ κ. Τσαλδάρης περιωρίσθη ν' ἀπαντήσῃ ὅτι «τοιοῦτον θέμα δὲν ὑφίσταται».

Η ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ.— ΟΙ κ. κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΜΥΛΩΝΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

καὶ εἰδικώτερον τὰ λυπηρὰ γεγονότα τῆς Λακωνίας καὶ Θεσσαλονίκης ἐθίγησαν χθὲς ἐκ νέου κατὰ τὴν συνεργασίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε τὴν ἑσπέραν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσαλδάρης μετὰ τῶν κ. κ. Ζέρβα καὶ Στράτου.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀμιλῶν χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἀνεκοίνωσεν ὅτι τελευταίως παρατηρεῖται εἰς ὡρισμένας περιοχὰς ἔντασις τῆς συμμοριακῆς δράσεως, ὀφειλομένης μᾶλλον εἰς λόγους τακτικῆς τῶν συμμοριτῶν.

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ἤοξατο ἡ γενικὴ ἐξόρμησις τῶν ἐθνικῶν ἐνόπλων δυνάμεων κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπήντησεν ἀρνητικῶς.

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΔΙΕΥΡΥΝΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην ὑπεβλήθη ἐν συνεχείᾳ τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἀντιμετωπίζεται περίπτωσις διευρύνσεως τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἐθνικῆς Συνεργασίας. Ὁ κ. Τσαλδάρης πε-

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Ὁ ἀσυνηγὸς τῶν Φιλελευθέρων μεταβὰς χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον τῶν συλλυπητηρίων.

Ἐπίσης ἐνεγράφησαν καὶ πολλοὶ Φιλελεύθεροι βουλευταὶ καὶ ὁ πολιτευτὴς κ. Ἀλ. Μυλωνᾶς.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΣΑΛΔΑΡΗ - ΠΙΠΙΝΕΛΗ

Ὁ κ. Τσαλδάρης συνωμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπ' ἀρκετὸν μὲ τὸν διευθυντὴν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Βασιλέως πρεσβευτὴν κ. Πιπινέλην.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΔΕΝΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 3. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Σχετικῶς μὲ τὴν δυσαρέσκειαν τῆς Ρωσίας διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν βοήθειαν, τὸ Ἀμερικανικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν λέγει τὰ ἑξῆς: «Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν πρέπει νὰ ἑρμηνεύσῃ τὴν προταθεῖσαν βοήθειαν ὡς μὴ φιλικὴν ἐκ μέρους μας πρᾶξιν, δικαιολογοῦσαν μέτρα ἀντιποίνων. Ἡ προταθεῖσα βοήθεια δὲν στρέφεται κατ' οὐδενὸς δικαιολογημένου συμφέροντος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως». Τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἀναφερόμενον εἰς τὸ ζήτημα τῆς σχετικῆς ἀρμοδιότητος τυχὸν τοῦ ΟΗΕ, λέγει τὰ ἑξῆς: «Πᾶν ὅ,τι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι προτίθενται νὰ πράξουν βοηθοῦσαι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, ἀποτελεῖ ἐφαρμογὴν τῶν εὐθυνῶν μας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἀπὸ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀπέρριψε τὴν σύστασιν ὅπως ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἀσκῇ τὴν διεύθυνσιν ἐπὶ τοῦ προγράμματος βοηθείας, εἰς ἃς περιοχὰς σταθμεύουν τώρα βρεταννικὰ στρατεύματα. Ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὰς περιοχάς, εἰς τὰς ὁποίας θὰ παρέχεται ἡ προταθεῖσα βοήθειά μας».

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΟΗΕ

ΣΤΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΑΝΙΣΧΥΡΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥ «ΒΕΤΟ»

ΔΡΙΜΥΤΑΤΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΝΤΟΓΚΑΝ

ΛΑΙΗΚ ΣΑΞΕΣ, 3. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁ Βρεταννὸς ἀντιπρόσωπος παρὰ τῷ Συμβουλίῳ Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ σὲρ Ἀλεξάντερ Κάντογκαν ἐπετέθη σήμερον ἐναντίον τῆς ἐκ μέρους τῆς Ρωσίας χρησιμοποιήσεως τοῦ δικαιώματος ἀρνησικυρίας καὶ προέτεινεν ὅπως ἡ διένεξις σχετικῶς μὲ τὰ πεδία ναρκῶν εἰς τὸ στενὸν τῆς Κερκύρας, μεταξὺ Μ. Βρεταννίας καὶ Ἀλβανίας παραπεμφθῇ εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Χέσσελ Τζόνσον, ὑπεστήριξεν ὁλοψύχως τὰς βρεταννικὰς προτάσεις περὶ παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, προσθέσας :

— Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπανορθώσῃ μέρος τῆς βλάβης τῆς προσβεντηθείσης εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Ὁ κ. Κάντογκαν εἰς τὸν λόγον του εἶπε τὰ ἀκόλουθα :

— Κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ Συμβουλίου, ἡ Μ. Βρεταννία ἀπέδειξε τοὺς ἰσχυρισμούς της ἔναντι τῆς Ἀλβανίας, ἀλλὰ μολονότι ἐπετεύχθη ἡ ἀπαιτουμένη ἀπὸ ἀριθμητικῆς ἀπόψεως πλειοψηφία, ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις κατέστη ἀτελεσφόρητος διότι δὲν ἐπέτυχε τὴν ὑποστήριξιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

ΣΟΒΑΡΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

Πρόκειται περὶ λίαν ἀξιοσημειώτου καὶ σοβαρᾶς περιπτώσεως ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἀρνησικυρίας. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Σοβιὲτ δὲν ὁμιλεῖ περὶ ἀρνησικυρίας. Προτιμᾷ νὰ ἐπιμένῃ ἐπὶ τοῦ δόγματος τῆς ὁμοφωνίας τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Συμβουλίου διὰ τοῦ ὁποίου προφανῶς ἐννοεῖ ὅτι τὰ ἄλλα μόνιμα μέλη πρέπει νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν ἄποψιν τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως, δηλαδὴ πρὸς τὴν μειοψηφίαν μᾶς μόνον ψήφου. Τὰ ἄλλα μόνιμα μέλη δὲν φαίνεται ὅτι ἔχουν ἀποδεχθῆ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην τοῦ δόγματος, δύναμαι δὲ νὰ εἴπω ὅτι οὔτε ἐγὼ ἀποδέχομαι αὐτήν. Ἐν τούτοις εἶνε ἀπώλεια χρόνου νὰ συζητῆται τὸ ζήτημα τοῦτο.

Πάντως πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν πῶς ἡσκήθη εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας, ὅταν εἰς τὸ μέλλον λεχθῇ εἰς ἡμᾶς ὅτι ἡ ἀρχὴ περὶ ὁμοφωνίας πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς κυρώσεων τοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ παραδείγματι, ἐναντίον τοῦ παραβάτου ποσε συμφωνίας περὶ ἐλέγχου τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας

Ἀκολούθως ὁ κ. Κάντογκαν συνέχισεν ὡς ἑξῆς:

—Ἡ ἐκτέλεσις τῆς θελήσεως τῆς πλειοψηφίας τοῦ Συμβουλίου παρημποδίσθη.

ΣΤΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΧΥΡΟΣ Ο Ο. Η. Ε.

Ὀφείλω νὰ παρακαλέσω τὸ Συμβούλιον νὰ ἐξετάσῃ ποῖα συμπεράσματα πρέπει νὰ ἐξαχθοῦν ἐκ τῶν γεγονότων

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Σοβιὲτ μᾶς κατηγόρησεν ὅτι δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀπ' εὐθείας διακανονισμόν. Ἀλλὰ πᾶς ὅστις θὰ ἀναγνώσῃ τὰ ἀνταλλαγέντα ἔγγραφα θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ ἀλβανικὴ στάσις ἀποκλείει πᾶσαν ἐλπίδα ἀπ' εὐθείας διακανονισμοῦ.

Ὡς ἐκ τούτου παρεκάλεσα τὸ Συμβούλιον νὰ ἐξετάσῃ τὴ ζήτημα. Εἴμεθα τώρα ἐδῶ εἰς Συμβούλιον τελείως παρεμποδιζόμενον εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεών του, σ'εἶρον καὶ ἀνασχυρον. Παραδέχομαι ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συνεπάγεται τὴν πιθανότητα ἀμέσου ἀνατροπῆς τῆς εἰρήνης. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν σταθερότητα καὶ ὑπομονὴν τῶν πλοίων μας τὰ ὁποῖα ἀκόμη καὶ τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους θὰ ἠδύναντο νὰ δικαιολογημένως νὰ ἀναποδῶσουν μὲ καλὰ ἀποτελέσματα τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ὑπέστησαν ἐκ τῶν ἀλβανικῶν παρακτίων πυροβολαρχιῶν.

Τὸ Συμβούλιον ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς Ἀλβανίας διαφορᾶς μέχρι τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ὥρας 20ῆς Γρήνουιτς.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΝΟΣΗΡΑΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ΤΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΤΟΥ ΖΕΒΓΟΥ

ΔΙΕΤΑΧΘΗΣΑΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ. —ΜΗΝΥΣΙΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ κ. Ν. ΖΕΡΒΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Σχετικῶς μὲ τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» ἐπιστολὴν τοῦ πρώην ἐλασίτου Νικ. Σιδηροπούλου ὅτι δήθεν οὗτος ἦτο μέλος τῆς ὁμάδος τῆς ὁπλισθείσης παρὰ κρατικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ζέβγου καὶ ἄλλων κομμουνιστῶν ἡγετῶν, ἐγνώσθησαν τὰ κατωτέρω: Ὁ Σιδηρόπουλος ἐκουσίως παραδοθεὶς εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ δρατηετεύσας εἰς τὴν Γιουγκοσλαυίαν, προέβη αὐτοβούλως εἰς τὰς πρώτας συνταρακτικὰς ἀποκαλύψεις διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Μπούλκες, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθησαν αἱ περαιτέρω ἔρευναι τῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι καὶ διεπίστωσαν τὰ καταγγελθέντα ἀκολούθως ἐπίσημως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐρεύνης. Ὁ Σιδηρόπουλος ζητήσας τὴν προστασίαν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀπειλούμενος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἀπεστάλη καὶ παρέμεινεν εἰς τοὺς στρατῶνας τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, καθόσον δὲν τοῦ ἐπετράπη νὰ ὁπλοφορῇ ὅπως ἐζήτησεν. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐρεύνης ἀνεχώρησεν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ Σιδηρόπουλος ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Κύρου ὅπως τὸν συνοδεύσῃ διὰ νὰ ὑποδείξῃ ἐπὶ τόπου εἰς Μπούλκες τὰ σημεῖα ὅπου ἐστεγάζετο ἡ στρατιωτικὴ σχολὴ ἐκπαιδεύσεως τῶν συμμοριτῶν καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ στρατοπέδου. Ὁ κ. Κύρου παρέλαβε τὸν Σιδηρόπουλον ἀλλὰ εἰς τὰ μεθόρια αἱ σλαυικαὶ φρουραὶ δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Σιδηρόπουλον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἔδαφός των καὶ κατόπιν τούτου οὗτος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐγκαταστὰς εἰς ξενοδοχεῖον τῆς Θεσσαλονίκης μεταφέρας μάλιστα ἐξ Ἀλιστράτης καὶ τὴν σύζυγόν του. Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς δήθεν ἐπιστολῆς του εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» ἐξηφανίσθη μυστηριωδῶς μετὰ τῆς συζύγου του ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον. Ἐγκατέλειψαν δὲ ἐκεῖ καὶ ὅλας τὰς ἀποσκευάς των. Ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ προϋποθέσεις αἱ πείθουσαι ὅτι τὸ ζεύγος Σιδηροπούλου ἀπήχθη κατὰ τρόπον ἄγνωστον ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν διὰ νὰ σκηνοθετηθοῦν αἱ δῆθεν συνταρακτικαὶ ἀποκαλύψεις του. Σημειωτέον, ὅτι ὁ Σιδηρόπουλος ἦτο τελείως ἀγράμματος καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συντάξῃ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολὴν ἢ βποία θεωρεῖται πλαστή. Τὸ ὅτι τὰ ἀναφερόμενα εἰς αὐτὴν γεγονότα εἶνε τελείως ψευδῆ ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Σιδηρόπουλος τελείως αὐθορμήτως ἀπεκάλυψε τὴν συνωμοσίαν τῶν κομμουνιστῶν καὶ πάντοτε ἐφοβεῖτο τὴν ἀγρίαν ἐκδίκησιν αὐτῶν. Αἱ ἐπίσημοι ἀρχαὶ θεωροῦσαι τὰς δῆθεν ἀποκαλύψεις ὡς ἁπλῆν προσπάθειαν δημιουργίας πρώτων ἐντυπώσεων, συνεχίζουν τὰς ἐρεύνας των καὶ θὰ ἐκδώσουν ἐν καιρῷ ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν.

ΣΤ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Τάξεως ἐξέδωκε τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

«Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως ὑπέβαλε σήμερον μήνυσιν κατὰ τοῦ Νικ. Σιδηροπούλου καὶ ὑπευθύνων ἐφημερίδων «Ριζοσπάστης» καὶ «Ἐλεύθερης Ἑλλάδας» διὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὸ φύλλον τῆς 3)4)47 ψευδοῦς ἐπιστολῆς δι' ἧς κατηγορεῖται εἰδικὸς ὁ ὀργανωτὴς τῆς δολοφονίας τοῦ Ι. Ζέβγου».

ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπαδήμος ἀνεκοινώσεν ὅτι ἀπαντᾶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα τῆς χώρας θὰ λειτουργήσουν σήμερον καὶ ἀῤῥιον κανονικῶς.

Ἐξ ἄλλου πληροφορούμεθα ὅτι θὰ περιωρισθῇ ὁ χρόνος τῆς ἀργίας τῶν σχολείων κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ ὅτι κρατεῖ σκέψις ὅπως τὸ σχολικὸν ἔτος παραταθῇ ἐπὶ ἕνα χρόνον.

Ο ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΜΠΟΦΩΡ ΘΑΝΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΘΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΟΡΟΥΤΟΥ ΗΡΩΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΔΑΝΙΑΣ

Ἀνεκοινώθη ὅτι σήμερον εἰς τὰς 3.10 μ.μ. φθάνει ἀεροπορικῶς εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Χασσανίου προερχόμενος ἐκ Λονδίνου διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ὁ Δοὺξ τοῦ Μπόφωρ. Κατὰ τὴν ἀφιξίν του θὰ παραταχθῇ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τμῆμα τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ ἡ Μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὰς τιμὰς εἰς τὸν Ὑψηλὸν ξένον. Τὸν Δοῦκα τοῦ Μπόφωρ θὰ ὑποδεχθῇ ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁ Μέγας Τελετάρχης κ. Δ. Λεβίδης, ἐνεργός του δὲ ὡρίσθη ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως ἀντιπλοίαρχος κ. Κ. Τσάτσος. Ἅμα τῇ ἀφίξει του ὁ Δοὺξ τοῦ Μπόφωρ θὰ κατευθυνθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρεσβείαν ὅπου καὶ θὰ καταλύσῃ. Τὰς πρωΐας ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς σήμερον θὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τὴν σορὸν τοῦ Νεκροῦ Βασιλέως ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ἐγνώσθη ἐπίσης ὅτι τοὺς Βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου καὶ Δανίας θὰ ἐκπροσωπήσουν οἱ ἐν Ἀθήναις πρεσβευταί των.

Η ΔΙΑΚΟΜΙΔΗ ΤΗΣ ΣΟΡΟΥ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΤΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ-ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

πήρων πολέμου, ὁ δῆμος Παλ. Φαλήρου, ἡ Ἐθνικὴ Συνομοσπονδία Παλ. πολεμιστῶν, ἡ Ἕνωσις Ἑλλήνων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν, ἡ Πανελλήνιος Ὁμοσπονδία Βασιλοφρόνων ἐπιστράτων, ἡ ὀργάνωσις ἀκραιφνῶν βασιλοφρόνων Κεκρυφαίων, ἡ Ἕνωσις προσωπικοῦ Η.Ε.Μ., τὸ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν, ἡ Κοινωνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἕνωσις, ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, ὁ πανελλήνιος σύνδεσμος ἐπαλαιῶν καὶ νέων πολεμιστῶν, ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία φίλων τῆς Βρεταννικῆς Συμπολιτείας, ὁ σύλλογος ἀναπήρων πολέμου 1940—41, ὁ σύνδεσμος σιδηροδρομικῶν ἢ «Λαρισαϊκός», τὸ σῶμα Ἑλλήνων προσκόπων, ἡ Ἐθνικὴ Ἕνωσις περιπτεριούχων ἀναπήρων πολέμου Ἀττικῆς, ὁ σύλλογος ὑπαλλήλων ἑταιρίας Λιπασμάτων ἡ ἕνωσις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΟΛΠ, ἡ πανελλήνιος Ἕνωσις ὑπαιξιωματικῶν πολεμικῶν πολεμικῶν, ἡ Ἐφεδρεία τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς», ὁ Ἐθνικὸς σύνδεσμος, τὸ Ἐθνικὸν Μέτωπον ἐργαζομένων, τὸ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον, ὁ σύνδεσμος ἰδιωτῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὁ Ἐθνικὸς Παμφοιτητικὸς σύλλογος ἢ πανελλήνιος σύνδεσμος χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν πεσόντων ἀξιωματικῶν, ὁ πατριωτικὸς σύλλογος Ἀγ. Ζώνης — Κυψέλης, τὸ σωματεῖον φοβερτορύχων καὶ σκαφέων Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ ὁ Ἐθνικὸς σύνδεσμος ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Ναυπλίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Τὰ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα καὶ αἱ πατριωτικαὶ ὀργανώσεις τῆς Θεσσαλονίκης ἐκφράζουν παντοτρόπως τὴν θλῖψιν των ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Λόγῳ τοῦ χθεσινοῦ πένθους τὸ Χρηματιστήριον δὲν ἐλειτούργησε καὶ χθές.

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Κανελλόπουλος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου, εἰς τὸν ἐτοῖον ὀπέβαλε συλλυπητήριον κείμενον

ΤΟ ΠΕΜΘΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Αἱ ἐκδηλώσεις οὖ πένθους ἐξακολουθοῦν καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Οὕτω εἰς Λισσαβῶνα ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου αἱ σημαῖαι εἶς θέσεις ἐπένθησαν θὰ ἀναρτηθοῦν μεσίστιαι ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὰ δημόσια κτίρια, αἱ δὲ ναυτικαὶ μονάδες θὰ ἔχουν ὑψωμένην μεσίστιον τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν.

Εἰς Παρισίους ὅλαι σχολαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν λεπτομερείας τοῦ ἐανάου τοῦ ἐκλιπόντος Βασιλέως

Εἰς τὸ Κάϊρον τὸ λυπηρὸν ἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως ἐπροξένησε καταπλῆξιν. Αἱ σημαῖαι τῶν ἐλληνικῶν καταστημάτων κυματίζουν μεσίστιοι. Εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας ἀφιεροῦνται μακρὰ ἄρθρα διὰ τὴν ζωήν τοῦ μεταστάντος. Εἰς τὸ Λουξὶνον αἱ ἐφημερίδες ἐξαρουν ἐπίσης τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Εἰς τὸ Ὅσλο μέγα μέρος τῶν ἐφημερίδων ἀφιερώθη εἰς τὸν ἐκλιπόντα Βασιλέα, ἐνῷ ὁ ἀπλήρων τὸν Νορβηγὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν συνελυπήθη τὸν Ἕλληνα ἐπίτετρωμένον.

Ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας κ. Χριστόφορος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Αἰγύπτου διάγγελμα τονίζων ἐν φυσιογνωμίαν τοῦ ἐκλιπόντος. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀντιπροσωπία τοῦ Πατριαρχείου θὰ ἀναγωρήσῃ ἀεροπορικῶς ἵνα παρστῇ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως. Ἐπίσης ἡ «Ἔφημερίς τῆς Ἀλεξανδρείας» ἀφιερώνει μακρὰ ἄρθρα καὶ σχόλια τοῦ ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Τέλος ὑφ' ὅλων τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Τύπου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μετεδόθη μὴ νυμα τοῦ δο. Φωτίου Κυρίτση ἐξ Οὐδρεστεῖα ὑπὸ σὺ προέδρου τῆς ἐν Ἀμερικῇ Πανηπειρωτικῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀντιπροέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς «Δικαιοσύνη διὰ τὴν Ἑλλάδα» διὰ τοῦ ὁποίου δηλοῖ τὴν θλῖψιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀρρωστοῦ ἐν Βασιλέως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ἐπίσης πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κ. Τσαλδάρην συλλυπητήρια ἀπεστείλαν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βρεταννίας, Γουατεμάλας, Λιβάνου. Συλλυπητήρια ἀπεστείλαν ἐπίσης ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας κ. Ρετζὲπ Πεκὲρ καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἀτσεσον.

Ὁ Πάπας ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Παῦλον τηλεγράφημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκφράζει τὴν συμπάθειάν του ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου καὶ τὰς εὐχάς του πρὸς τὸν ἐλληνικὸν λαὸν ἐπὶ τῇ ἀνόδῳ εἰς τὸν θρόνον τοῦ νέου ἡγεμόνος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Μ. ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον συλλυπητήριον τηλεγράφημα ἀπέστειλεν ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Βενσὰν Ὀριόλ.

Παραλλήλως, ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τηλεγραφήματα πρ

ΤΟ ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Μετὰ ὀκταήμερον παραμονὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπεβιβάσθησαν χθὲς τὴν νύκτα τῶν εἰς τὸ Φάληρον πολεμικῶν ἡ Α.Β.Υ. ἡ πριγκίπισσα Ἐλισάβετ τοῦ «Σορπράϊζ» καὶ ἡ δούξ τοῦ Ἐδιμβούργου Φίλιππος τοῦ «Μαγκπάϋ» καὶ ἀναχωροῦν σήμερον τὴν πρωΐαν διὰ Μάλταν. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος κατὰ τὸ κοκτέϊλ-πάρτυ, τὸ ὁποῖον ἐδόθη τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευμα ἐπὶ τῆς φρεγάττας «Σορπράϊζ» ὑπὸ τῆς πριγκιπίσσης διαδόχου τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου, προσέφερεν εἰς τὴν πριγκίπισσαν Ἐλισάβετ περιδέραιον ἐξ ἀρχαίων χρυσῶν νομισμάτων τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, μὲ ἕνα νόμισμα τοῦ Φιλίππου εἰς τὸ μέσον. Τὸ Σάββατον τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος ἐπεσκέφθη τὸν ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος εἰς τὸ Σούνιον. Τὴν Κυριακὴν ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα, τὸ διαδοχικὸν ζεῦγος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐπιβάντες τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Ναυαρίνου», ἐξέβραμον εἰς Ἐπίδαυρον, τῆς ὁποίας ἐπεσκέφθησαν τὰς ἀρχαιότητας, ἐπέστρεψαν δὲ τὴν ἑσπέραν. Χθὲς οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῶν Ὑψηλῶν ξένων Των ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἄλλους ἀρχαιολογικοὺς χώρους. Ἡ πριγκίπισσα Ἐλισάβετ ἐδήλωσε πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ρώυτερ», ὅτι «ἀπήλαυσε τὴν ἐξαήμερον ἐπίσκεψίν της εἰς Ἑλλάδα καὶ λυπεῖται διότι δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ περισσότερον».

ΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΖΩΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ Η ΕΚΡΗΞΙΣ ΕΝΟΣ ΑΓΡΙΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΑΚΟΜΗ ΜΑΧΗ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΜΠΥΡΟ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ

ΑΓΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΜΠΕΡΙΑ ΚΑΙ ΜΠΟΥΛΓΚΑΝΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος (Διεθνὴς Ὑπηρεσία Εἰδήσεων). — Σοβιετικὴ πηγὴ ἀπὸ τὰς πλέον ἐγκύρους, ποὺ εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν εἰς τὸν δυτικὸν κόσμον ἀνεγνώρισεν ὅτι ὑφίσταται σήμερον «μεγάλη δυσφορία» εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ ἐξέφρασε τὴν πρόβλεψιν ὅτι τὸν θάνατον τοῦ στρατάρχου Στάλιν θὰ ἀκολουθήσῃ ἔκρηξις ἐμφυλίου πολέμου.

Ἡ πηγὴ αὐτή, τῆς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποκαλυφθῇ τὸ ὄνομα, εἶνε Σοβιετικὸς πολίτης διαμένων εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Δὲν εἶνε πρόσφυξ, δὲν ἔχει δραπετεύσει ἀπὸ τὴν Ρωσίαν. Μόλις τελευταίως ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν Μόσχαν, ὅπου ἐπεσκέφθη τὸν πατέρα του, ὁ ὁποῖος κατέχει ἀνωτάτην θέσιν εἰς τὴν σοβιετικὴν διοίκησιν.

Ἀνασκοπῶν τὰς σημερινὰς συνθήκας ζωῆς εἰς τὴν Ρωσίαν, ἔλεγε:

1. — Οἱ Ρῶσοι ἔχουν ἀρχίσει ἤδη νὰ «ψιθυρίζουν» περὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκραγῇ ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν.

2. — Ὑπάρχει μεγάλη κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνισότης σήμερον εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ὑπάρχει μεγάλη δυσφορία.

3. — Ὁ κ. Μολότωφ ἔχει ἀναγνωρισθῆ ὡς ἡ ἰσ' ἀρ. 1 προσωπικότης τῆς Ρωσίας καὶ ὡς ὁ πιθανότερος διάδοχος τοῦ Στάλιν.

Καὶ ὁ Ρῶσος συνομιλητής μας συνέχισε:

«Διεξάγεται ἀσφαλῶς ἀκόμη μάχη μέσα εἰς τὸ Πολιτμπυρὸ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς πρώτης θέσεως εἰς τὴν σειρὰν τῆς διαδοχῆς. Καὶ μία τοιαύτη μάχη εἶνε ἀπολύτως φυσική.

»Μέχρι τοῦ θανάτου του, ὁ Ἀντρέϊ Ζντάνωφ, ὁ ὑπερασπιστὴς τοῦ Λένιν-γκραντ καὶ δημιουργὸς τῆς Κόμινφορμ, ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ λογικῶς βέβαιος διάδοχος.

»Σήμερον ὅμως ἡ μάχη διεξάγεται μεταξὺ τῶν δύο ἰσχυροτέρων συγκροτημάτων ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν — τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἡ ὁποία διαθέτει ἅρματα μάχης καὶ ἀεροπλάνα καὶ ἔχει ὑπὸ τὸν ἀπόλυτον ἔλεγχόν της τὴν ἐκλεκτὴν μεθοριακὴν φρουρὰν ἐναντίον τοῦ ὀγκώδους, ἀλλὰ ἀποσυγκεντρωμένου ἐρυθροῦ στρατοῦ.

»Ὁ ἀγὼν διεξάγεται οὐσιαστικῶς μεταξὺ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας Λαβρέντι Μπέρια καὶ τοῦ στρατάρχου Νικολάϊ Μπουλγκάνιν. Ὁ Στάλιν διετήρησε πάντοτε ἐπιμελῶς τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων — καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ Μολότωφ θὰ καταλάβῃ τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν κατὰ τὴν πρώτην περίοδον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν, ἀλλὰ μόνον διὰ ὀβραχὺ χρονικὸν διάστημα.

»Ὁ Μολότωφ δὲν ἔχει ὀργανωμένην ὑποστήριξιν, οὔτε ἀπὸ τὸν Ἐρυθρὸν Στρατόν, οὔτε ἀπὸ τὴν μυστικὴν ἀστυνομίαν. Εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι δὲν ἔχει προσόντα, τὰ ὁποῖα νὰ τὸν καθιστοῦν δημοφιλῆ καὶ οὐδέποτε συνεκίνησε τὴν φαντασίαν τοῦ Ρωσικοῦ Λαοῦ. Καὶ πιστεύεται ὅτι δὲν ἔχει πολλοὺς προσωπικοὺς ὀπαδούς».

Ἐρωτηθεὶς ἂν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν θὰ ἀκολουθήσῃ μακρὰ ἢ σύντομος βασιλεία τοῦ Μολότωφ, ὁ Ρῶσος συνομιλητὴς μου ἀπήντησε:

«Ὁ Μολότωφ θὰ κυβερνᾷ ἀπὸ τὸ Κρεμλῖνον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ ἡ περίοδος αὐτὴ θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ ἡ μυστικὴ ἀστυνομία ἢ ὁ Ἐρυθρὸς Στρατὸς θὰ πιστεύσουν ὅτι ἡ στιγμὴ εἶνε κατάλληλος διὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσίαν... Τότε θὰ γίνῃ ἁπλὸν νούμερο εἰς τὴν πάλην.»

Σχετικῶς μὲ τὴν πιθανότητα ἐκρήξεως ἐμφυλίου πολέμου εἰς τὴν Ρωσίαν, ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν, ὁ συνομιλητὴς μου εἶπεν:

«Ὁ λαὸς εἰς τὴν Ρωσίαν ψιθυρίζει ἤδη περὶ τῆς πιθανότητος αὐτῆς. Ὁ πόλεμος αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ πλήρης κύκλος τῆς ἐπαναστάσεως — ὁ πόλεμος ἐκείνων ποὺ κατέχουν ἐναντίον ἐκείνων ποὺ δὲν κατέχουν.

»Ὁ Ἐρυθρὸς Στρατὸς ἐπολέμησε καὶ ἀπέθανε διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν πόλεμον. Ἡ μυστικὴ ἀστυνομία — ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες ἀνδρῶν — ἔμεινε εἰς τὰ μετόπισθεν διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν.

»Καὶ διατί; Οἱ πολεμισταὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ λέγουν ὅτι ἔμεινε διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ προνόμια τῆς γραφειοκρατίας καὶ τὰ ὡραῖα σπίτια της.

»Ὑπάρχει μεγάλη κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνισότης σήμερον εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ὑπάρχει μεγάλη δυσφορία.

»Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος — καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐπίκειται — δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν δυτικὸν κόσμον. Ὁ λαὸς θὰ συντρίψῃ κάθε παράταξιν ποὺ θὰ δεχθῇ βοήθειαν ἔξωθεν τῆς Ρωσίας. Πρόκειται περὶ ἐνὸς κορκίνου, ὁ ὁποῖος κατατρώγει τὸ ἐσωτερικὸν τῆς καρδίας τοῦ Ρωσικοῦ Λαοῦ καὶ θὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν κατὰ τὸν τρόπον τῶν προγόνων των.»

ΤΖΕΪΜΣ ΜΠΡΑΟΥΝ

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ-ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ

Πλουσία σὲ ἀριθμὸ ταινιῶν, σὲ ποιότητα καὶ σὲ ποικιλία ἡ τρέχουσα ἑβδομάδα, εἶνε ἀσφαλῶς μία ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες τῆς ἐφετεινῆς χειμερινῆς περιόδου.

Ὁ ὀξὺς ἀνταγωνισμὸς τῶν δύο μεγάλων κινηματογραφικῶν ὀργανισμῶν τοῦ τόπου μας, ἔχει καὶ τὶς ἀγαθὲς πλευρές του καὶ κυρίως γιὰ τὸ κοινό, ποὺ, χάρις σ' αὐτόν, βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθῇ συγχρόνως πολλὲς διαλεχτὲς ταινίες.

*

Τὸ μεγαλύτερον καλλιτεχνικὸν ἐνδιαφέρον τῆς ἑβδομάδος παρουσιάζει ἡ ταινία «ΚΑΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ», ποὺ προβάλλεται στὸ «Κοτοπούλη». Τὴν ἀπικλειστικὴ ἐκμετάλλευσι τοῦ φίλμ αὐτοῦ γιὰ τὴν Ἑλλάδα διεκδικοῦν, κάθε μιὰ γιὰ λογαριασμό τῆς, ἡ Ἑταιρία «Δαμασκηνὸς — Μιχαηλίδης» καὶ ἡ «Γκλρία Φίλμς». Ἡ ὑπόθεσις κατέληξε στὰ δικαστήρια καὶ δὲν γνωρίζουμε ἀκόμη σὲ ποιὸν θὰ δοθῇ τὸ προνόμιο. Στὸ μεταξὺ ἡ πρώτη ἀπεφάσισε νὰ τὸ προβάλη, πεπεισμένη ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ κερδίση τὴν δίκη.

Πρόκειται γιὰ ἕνα ἔργο μεγάλης πνοῆς, ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα ποὺ εἴδαμε τὰ τελευταῖα χρόνια. Γυρισμένο στὴν Οὐγγαρία, ἀπὸ τὸν ἄγγωστο τότε, μὰ διάσημο σήμερα Γκρέζα Ραντβανύϊ, μὲ πενιχρὰ μέσα, ἀλλὰ μὲ αἴσθημα, μὲ ψυχὴ καὶ καλλιτεχνικὴ διάθεσι, πραγματεύεται τὸ φλέγον ζήτημα τῶν ἐγκαταλελειμμένων παιδιῶν. Βρισκόμαστε στὸ 1944, στὰ τέλη τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, στοὺς δρόμους τῆς Οὐγγαρίας. Χωρὶς οἰκογένεια καὶ χωρὶς καταφύγιο, μιὰ ὁμάδα παιδιῶν ζῇ μιὰ τραγικὴ ζωὴ καὶ πληρώνει τὶς συνέπειες τοῦ πολέμου. Πεινασμένα, ἀξιοδάκρυτα, χωρὶς καμμιὰ στοργὴ καὶ χωρὶς καμμιὰ προστασία, τὰ παιδιὰ μὴ ξέροντας νὰ ξεχωρίσουν τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό, καταφεύγουν σ' ἕνα σαρὸ παρανομίες γιὰ τὴν αὐτοσυντήρησί τους. Ἡ παιδικὴ ὅμως καρδιὰ εἶνε ζῶν ἐπίπλαστη. Ἂν πέσουν σὲ καλὰ χέρια θὰ γίνουν χρήσιμοι ἄνθρωποι, ἂν πέσουν σὲ κακά, θὰ συμβῇ τὸ ἀντίθετο. Ἐβδὼ ὁ Ραντβανύϊ θέλησε νὰ συναντήσουν κάποιον μουσικό, ποὺ τὰ πονᾷ, νοιώθει τὸν ψυχικό τους λαβύρινθο καὶ τὸ δράμα τους, τὰ παίρνει ὑπὸ τὴν προστασία του καὶ φροντίζει γιὰ τὴν διαπαιδαγώγησί τους.

Ὁ σκηνοθέτης ἔδωσε ὁλόκληρη τὴν ψυχή του στὸ ἔργο του. Δὲν ἔχουμε τεχνικοὺς ἀκροβατισμοὺς ἢ «ἐφφέ» δῆθεν καλλιτεχνικά. Μιὰ ἀληθινὴ ἱστορία, ἀνθρώπους ζωντανούς, συγκίνησι ἄμεση καὶ ψυχικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ τοῦ θεατοῦ καὶ τῶν διαδραματιζομένων ἐπὶ τῆς ὀθόνης. Ἕνα φίλμ ἁπλό, ἀλλὰ ἀξέχαστο. Κάτι, ποὺ δείχνει πῶς ὁ κινηματογράφος ἔχει ἄλλο σκοπὸ ἀπὸ τὸ νὰ προσφέρῃ δύο ὧρες κούφιες καὶ δῆθεν εὐχαριστες. Ἕνα ἔργο μεγαλόπνοο, γεμάτο ἀνθρωπιὰ καὶ ἀλήθεια.

*

Μὲ τὴ «ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΩΝ», ποὺ προβάλλεται στὸ «Πάνθεον», μεταφερόμεθα σὲ ἄλλο «κλίμα». Μὲ χαρὰ μας ὅμως ἰδιαίτερη παρατηροῦμε ὅτι ἡ «ἀλήθεια» κερδίζει ὁλοένα καὶ περισσότερο ἔδαφος στὸν κινηματογράφον. Οἱ χολλυγουντιανὲς συμβατικότητες τείνουν σιγὰ-σιγὰ ἂν ὄχι νὰ ἐκλείψουν τελείως, τουλάχιστον νὰ μειωθοῦν αἰσθητά. Τὸ «Γαλάζιο Φανάρι» (αὐτὸς εἶνε ὁ ἀληθινὸς τίτλος τοῦ ἔργου), συνδυάζει μὲ ἐπιτυχία τὴν πραγματικότητα μὲ τὴν φαντασία καὶ εἶνε ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴ ζωὴ ἑνὸς Ἄγγλου πόλισμαν. Ἑνὸς κοινοῦ πόλισμαν μὲ τὴ γαλάζια στολή, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ συναντᾶ κανεὶς συχνότατα στὶς πόλεις τῆς Μεγ. Βρεταννίας καὶ ποὺ φροντίζουν νὰ προστατεύουν τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὶς κλοπὲς καὶ τὶς ληστεῖες, νὰ διευκολύνουν τὶς γηραιὲς κυρίες καὶ τὰ παιδιὰ νὰ περνοῦν τοὺς δρόμους, νὰ προσέχουν τοὺς μεθυσμένους καὶ νὰ παρακολουθοῦν γιὰ τὴν τήρησι τῶν διαφόρων διατάξεων καὶ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως. Οἱ πόλισμαν αὐτοὶ εἶνε πάντα ἄοπλοι. Τὸ φίλμ δείχνει τί συμβαίνει σὲ κάποιον ἀπὸ αὐτοὺς ὅταν βρίσκεται τυχαίως μπερδεμένος στὴ ληστεία ἑνὸς κινηματογράφου. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ληστὰς τὸν πυροβολεῖ καὶ τὸν σκοτώνει. Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ ὑπόθεσις περιέρχεται στὰ χέρια τῆς Σκώτλαντ Γιάρντ. Καὶ παρακολουθοῦμε τὰς μεθόδους ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀνακάλυψι καὶ τὴν σύλληψι τῶν ἑνόχων. Ὁ σκηνοθέτης Μπαϊζὶλ Ντήαρντιγ γύρισε τὸ ἔργο του μέσα στὰ ἀληθινὰ πλαίσια ὅπου ἐκτυλίσσεται, καταφεύγοντας στὸ στούντιο μόνο γιὰ πολὺ λίγες σκηνές. Σὰν γύρισμα τοῦ φίλμ πῆρε μέρος καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία γιὰ τὴν πιστὴ ἀπόδοσί του.

Ἀλλὰ ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι τὸ ἔργο εἶνε ξερὴ ἀφήγησις. Παρουσιάζει καὶ ἀνθρώπινον ἐνδιαφέρον. Ἔχει ἀκόμη καὶ συνεχῆ δρᾶσι ποὺ προκαλεῖ καὶ κρατᾷ σὲ ὑπερέντασι τὴν προσοχὴ τοῦ θεατοῦ. Καὶ ὁ σκηνοθέτης εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων γιὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀνάμιξι τῆς πραγματικότητος μὲ τὴν φαντασία. Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ παίζουν καλὰ καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Ντέρκ Μπόγκαρντ, ποὺ ὑποδύεται τὸ δολοφόνο.

*

Τὸ φίλμ «ΣΤΟΝ ΗΣΚΙΟ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ», ποὺ παίζεται στὸ «Ἀττικὸν», εἶνε ἡ διασκευὴ ἑνὸς ραδιοφωνικοῦ σκέτς τῆς Λούσιλ Φλέτσερ, ποὺ γνώρισε σημαντικὴ ἐπιτυχία στὴν Ἀμερική. Εἶνε ἡ τραγικὴ περιπέτεια μιᾶς παράλυτης γυναίκας. Τὸ διαμέρισμα ὅπου μένει ἡ ἀνάπηρη εἶνε ἀδειο. Οἱ ὑπηρέτες καὶ οἱ νοσοκόμες ἔχουν φύγει. Μοναδικὴ ἐπαφὴ τῆς γυναίκας μὲ τὸν ἔξω κόσμο παραμένει τὸ τηλέφωνο. Προσπαθῶντας νὰ πάρη τὸ γραφεῖο τοῦ συζύγου της ἀκούει, ἀπὸ κάποια ἔνωσι τῶν γραμμῶν, τὴ συνομιλία δυὸ προσώπων ποὺ σχεδιάζουν νὰ δολοφονήσουν ἐκείνη τὴ νύχτα μιὰ γυναίκα. Τρομοκρατημένη εἰδοποιεῖ τὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ οἱ πληροφορίες ποὺ δίνει εἶνε τόσον ἀσαφεῖς, ὥστε δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ὁλομόναχη καὶ ἀναστατωμένη, προσπαθεῖ, τηλεφωνῶντας σὲ διάφορα πρόσωπα, νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἄνδρα της. Ἀπὸ τὰ διάφορα τηλεφωνήματα ποὺ κάνει καὶ παίρνει, μαθαίνει ὅτι τὸ θῦμα τῆς βραδυᾶς θὰ εἶνε ἡ ἴδια καὶ ὅτι ὁ κύριος ὑπεύθυνος τοῦ σχεδιαζομένου ἐγκλήματος εἶνε ὁ ἄνδρας της, ποὺ ἐπιδιώκει μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ εἰσπράξῃ τὴν ἀσφάλεια τῆς ζωῆς της. Ἡ ἱστορία ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ φθάνει σὲ μεγάλη δραματικότητα καὶ ἀγωνία. Δὲν ἀποκαλύπτομε τὸ τέλος γιὰ νὰ μὴ στερήσουμε τὸν θεατὴ ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Ὁ σκηνοθέτης Ἀνατὸλ Λίτβακ γιὰ νὰ κατατοπίση τὸν θεατὴ στὴν ἱστορία του χρησιμοποιεῖ συνεχῶς τὴν μέθοδο τῆς «ἀναδρομῆς στὸ παρελθόν» καὶ αὐτὸ φέρνει κάποια σύγχυσι στὴν ἀφήγησι καὶ κατανᾶ στὸ τέλος κουραστικό. Ἐπίσης τὰ ἀψυχολόγητα σημεῖα δὲν λείπουν. Γενικὰ ὅμως τὸ ἔργο, χάρις στὴν δραματικὴ κατάστασι ποὺ ἐπενόησε ἡ συγγραφεὺς καὶ στὸ παίξιμο, κυρίως, τῆς Βαρβάρας Στάνγιουϊκ, παρουσιάζει ἀρκετὸ ἐνδιαφέρον. Μὲ τὴ δημιουργία της αὐτὴ ἡ Στάνγιουϊκ ἐπιβεβαιώνει τὴ φήμη της σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ προικισμένες σύγχρονες ἀρτίστες τοῦ παγκοσμίου κινηματογράφου.

*

Ἡ «ΦΛΟΓΑ ΚΑΙ ΤΟ ΒΕΛΟΣ», ποὺ προβάλλεται στοὺς κινηματογράφους «Ὀρφεὺς» καὶ «Τιτάνια», εἶνε μιὰ χρωματιστὴ περιπετειώδης ταινία, ἀπὸ τὶς καλύτερες τοῦ εἴδους. Ἡ ὑπόθεσις, ποὺ ἐκτυλίσσεται μέσα σὲ μεγαλοπρεπῆ καὶ πλούσια μεσαιωνικὰ ντεκόρ, πραγματεύεται τὴν ἱστορία ἑνὸς τολμηροῦ νέου, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν

➤➤ ΒΛΕΠΕ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ

Εἰς τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη ἐτελέσθη προχθὲς τὴν 10.30' π.μ. πάνδημον μνημόσυνον τῶν 160 ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα ἡρωικῶς μαχόμενοι ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Θεολογίτης, οἱ κ.κ. Τσαλδάρης, Πλαστήρας καὶ Γονατᾶς, οἱ ἀνώτατοι βαθμοῦχοι τοῦ Σώματος καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΕΙΣ ΑΣΙΑΝ

ΕΙΝΕ ΠΙΘΑΝΟΣ ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΑΣ;

ΠΟΙΑΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΣ.-ΕΝΤΑΤΙΚΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ.-ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΞΗΡΑΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΠΙ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Δεκέμβριος. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἡ σύγκρουσις εἰς τὴν Κορέαν μεταξὺ τῶν κινεζικῶν κομμουνιστικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ ΟΗΕ θέτει ἕνα ἐρώτημα: ὑπάρχει πόλεμος, μικρὸς ἢ μεγάλος μὲ τὴν Κίναν;

Ἡ ἀπάντησις, τὴν ὁποίαν δίδουν τόσον οἱ στρατιωτικοὶ ὅσον καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐπίσημοι εἶνε ἡ ἑξῆς: Μεγάλος πόλεμος μεταξὺ τῆς Κίνας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δὲν ὑπάρχει. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐμπλακοῦν εἰς ἕνα μεγάλον πόλεμον εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἂν ὅμως ὑπάρξῃ ἕνας πόλεμος εἰς μεγάλην κλίμακα, αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ πόλεμος μὲ τὴν Ρωσίαν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ὄχι μὲ τὴν Κίναν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Δὲν μπορεῖ ὅμως νὰ ὑποστηριξῇ κανείς, ὅτι δὲν ὑφίσταται κατάστασις πολέμου. Ἡ Κίνα εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπως ἡ Ρωσία εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐδημιούργησε μικρὰ μέτωπα: Κινέζοι κομμουνισταὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ Θιβέτ. Ἀποστέλλουν δυνάμεις εἰς τὴν Ἰνδοκίναν. Καὶ τὸ σημαντικώτερον ἀπὸ ὅλα: ἐκινητοποίησαν περὶ τὸ ἓν ἑκατομμύριον ἀνδρῶν διὰ νὰ καταλάβουν τὴν Κορέαν.

Εἰς τὴν Ἀσίαν, συνεπῶς, διεξάγεται ἕνας πόλεμος εἰς μικρὰν κλίμακα. Ἀλλὰ οἱ Κινέζοι κινοῦνται μὲ ἐπιφύλαξιν εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέτωπα γνωρίζοντες βεβαίως, ὅτι ἂν προκαλέσουν πόλεμον, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ὄχι ἡ Κίνα θὰ ἐκλέξουν τὰ μέσα καὶ τὴν τακτικήν. Καὶ ἡ τακτικὴ αὐτὴ θὰ εἶνε: ἐντατικοὶ βομβαρδισμοὶ ἀπὸ ἀέρος καὶ θαλάσσης, ἀλλὰ ὄχι εἰσβολὴ εἰς τὸ κινεζικὸν ἔδαφος.

Οἱ μικροὶ αὐτοὶ πόλεμοι εἶνε ἐνοχλητικοὶ διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Σημαίνουν διαρροὴν τῆς στρατιωτικῆς των δυνάμεως εἰς μίαν στιγμὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐπανεξοπλίζονται ἐναντίον τῆς Ρωσίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ κινεζικὰ στρατεύματα βοηθοῦν τὴν Μόσχαν. Ἐφόσον ἡ Κίνα συμμετέχει εἰς μικροὺς πολέμους, ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους της, ἡ ἰδέα ἑνὸς μεγάλου πολέμου μὲ τὴν Κίναν δὲν καθίσταται πραγματικότης, ἀποτελεῖ ὅμως μίαν πιθανότητα.

Εἰς ἕνα μεγάλον ἀμερικανο-κινεζικὸν πόλεμον, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ προτιμήσουν νὰ πλήξουν τὴν κινεζικὴν βιομηχανίαν καὶ νὰ ἀποκλείσουν ἀπὸ θαλάσσης τὴν Κίναν. Διότι ἀπὸ γεωγραφικῆς ἀπόψεως, ἡ Κίνα δὲν προσφέρεται δι' εἰσβολήν. Ὅπως ἡ Ρωσία, ἔτσι καὶ ἡ Κίνα ἔχει ἕνα μεγάλο πλεονέκτημα: τὸν τεράστιον χῶρον. Ἔπειτα, δὲν ἔχει πυκνὸν σιδηροδρομικὸν δίκτυον καί, τέλος, δὲν ὑπάρχει μία κεντρικὴ ζώνη, ποὺ νὰ ἀποτελῇ τὴν καρδίαν τῆς χώρας. Ἡ Κίνα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε ὀρεινὴ κατὰ τὸ πλεῖστον, ἔχει διασκορπισμένα εἰς ὅλα τὰ σημεῖα, τὰ διάφορα κέντρα της.

Ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα δύναται νὰ ἔχῃ στρατὸν 10.000.000 ἀνδρῶν. Οἱ περισσότεροι εἶνε καλῶς ἐκπαιδευμένοι στρατιῶται καὶ μὲ μεγάλην πεῖραν τοῦ συγχρόνου πολέμου. Αἱ κινεζικαὶ κομμουνιστικαὶ δυνάμεις, εἶνε τέλος καλῶς ἐξωπλισμέναι, μὲ ἐλαφρὰ ὅπλα καὶ πυροβολικόν. Διὰ νὰ ἐπιχειρήσουν, συνεπῶς, εἰσβολὴν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τὴν Κίναν, πρέπει νὰ διαθέτουν στρατόν, τοὐλάχιστον 1.000.000 ἀνδρῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνεφοδιάζεται διὰ μέσου τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι πρέπει νὰ διαθέσουν πλοῖα 10 φορὰς περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ χρησιμοποιοῦνται σήμερον διὰ τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων καὶ ἐφοδίων εἰς τὴν Κορέαν. Ἡ Κίνα, ἐν τῷ μεταξύ, θὰ ἀνεφοδιάζεται διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τὴν Ρωσίαν.

Μία ἀμερικανικὴ εἰσβολὴ εἰς τὴν Κίναν θὰ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ αὐτὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετώπισαν ο

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ Α. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ

Πεντακόσια χρόνια άέναος ενατένισις προς την 'Αγιότητα και θερμή έπίκλησις προς την άρετή, εδημιούργησαν εις την Κέρκυραν ένα σύνδεσμον μεταξύ του πολιούχου της νήσου 'Αγίου Σπυρίδωνος και του χριστιανικού πληρώματος, ποὺ σπανίως απαντᾷ εἰς τὰς χριστιανικὰς κοινωνίας. Ἄγεται κανείς νὰ πιστεύσῃ, ὅτι κάποια τῆς θείας βουλῆς συνεργία ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἐδῶ ἐμπράκτως τὴν ἔννοιαν τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς Ἁγίου, ποὺ γίνεται ἴνδαλμα τοῦ λαοῦ, φωτεινὸς ὁδηγὸς μέσα ἀπὸ τὴν σιωπὴν τοῦ λάρνακός του καὶ ἑνὸς λαοῦ, ποὺ ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς κακίες καὶ τὶς ἀθλιότητες τῆς καθημερινῆς ζωῆς, αἴρεται κάθε φορὰ ποὺ ἀτενίζει τὸ ἱερὸν σκήνωμα.

Πεντακόσια χρόνια. Ἀπὸ τότε, ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Ἁλώσεως, ὁπότε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῆς Βασιλευούσης ἐσκορπίζοντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μέσα εἰς τὴν φοβερὰν ἀναταραχὴν τῆς κατακτήσεως καὶ τῆς διαλύσεως τῆς Αὐτοκρατορίας. Τότε ἡ θεία πρόνοια ἠθέλησε τὸ ἱερὸν λείψανον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος διὰ μυρίων περιπετειῶν νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ νὰ συνδεθῇ τόσον ἀρρήκτα μὲ τὴν ζωὴν τῆς νήσου, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ τὸ κυριώτερον ψυχικὸν της στοιχεῖον.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτῶν τῶν ἐτῶν, ἡ Κέρκυρα ὑπέστη ταλαιπωρίας καὶ διέτρεξε κινδύνους. Κατεχομένη ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν, ἐδέχετο τὰς προσβολὰς τῶν Τούρκων. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν, τὸ 1716, ἀπέδωσεν ἡ νῆσος τὴν σωτηρίαν της εἰς τοῦ Ἁγίου της τὴν ἐπέμβασιν. Δύο φορὰς κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα προσεδλήθη ἀπὸ τὴν πανώλη. Καὶ ἐδῶ ἡ σωτηρία εἰς τὸν προστάτην Ἅγιον ἀπεδόθη. Ἐπίσης ἡ ἐκ τῆς πείνης ἀπαλλαγή, τοῦ Πολιούχου ἦτο ἔργον. Ἡ ὁμαδικὴ ψυχὴ ἐπίστευε ἀκράδαντα εἰς τὸ θαῦμα. Καὶ ἡ Βενετικὴ Σύγκλητος ἐθέσπιζε λιταυείας εἰς ἀνάμνησιν τῆς σωτηρίας, αἱ ὁποῖαι τελοῦνται ἀπαρεγκλίτως καὶ σήμερον. Πίστις βαθεῖα, σφυρηλατηθεῖσα μέσα εἰς τὰς ψυχὰς ἤγειρε τὸν ὄγκον αὐτὸν τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς βεβαιότητος, ὅτι ὁ Ἅγιος κάνει κάθε φορὰ τὸ θαῦμα του, ὥστε ἐκεῖ τὸν ἔθλεπε σὰν καλόγηρο νὰ πιάνῃ τὸ κατάρτι τοῦ πλοίου μὲ τὸ χέρι καὶ νὰ τὸ ὁδηγῇ μὲ τὸ σιτοφορτίον του εἰς τὴν Κέρκυρα, ἐκεῖ νὰ διασκορπίζῃ μὲ τὸν δαυλόν του τοὺς Τούρκους, κατακρημνίζων αὐτοὺς ἀπὸ τὰς ἑπάλξεις τοῦ φρουρίου, ἐκεῖ νὰ διώχνῃ τὸ θανατικό, ἀναγκάζων αὐτὸ νὰ γράψῃ μὲ τοὺς αἱματωμένους ὄνυχάς του τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ εἰς ἐνδειξιν, ὅτι δὲν θὰ πατήσῃ ποτὲ πλέον εἰς τὸ νησί. Καὶ ἔτσι ὁ ταπεινὸς καλόγηρος, ὁ ἀοσκός, ποὺ ἔφθασε νὰ γίνῃ ἐπίσκοπος μόνον μὲ τὴν ἄμετρον ἀρετήν του, ἐγινεν ὁ προστάτης καὶ θαυματουργός, ἡ καταφυγὴ τῶν πονεμένων καὶ τῆς Κερκύρας ὁ ἰατρὸς ὁ σωφώτατος.

Τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου ἐν ὅσῳ ἔζη εἰς τὴν Τριμυθοῦντα, τὸ μεγάλο τῆς ἀποδείξεως τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Νίκαια, κατὰ τὴν Α' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, τὰ ἄλλα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ ἄλλα μετὰ τὸν θάνατόν του, συνεχίζονται ἀλλεπάλληλα ἐδῶ, ἀπὸ τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον χῶρον, ποὺ κρατεῖ τὸ σκήνωμα τοῦ Ἁγίου, ὅπου συρρέει κάθε φορὰ καὶ κάθε στιγμὴ ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ὀδύνη, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν καὶ τὴν γαλήνην.

Καὶ εἶνε πραγματικὰ κάτι τὸ ἐκπληκτικὸν καὶ ἴσως μοναδικὸν εἰς χριστιανικὰς κοινωνίας αὐτὴ ἡ τόσον πηγαία ἐκδήλωσις τῆς ἐθλαδείας, ποὺ ἐκφράζεται εἰς ἕνα παλλαϊκὸν συναγερμὸν κατὰ τὰς λιτανείας, εἰς ἕνα συνεχὲς καὶ ἀέναον προσκύνημα ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, εἰς μίαν κατάνυξιν ὡς τὰ μύχια ἀνθρωπίνων, εἰς ἕνα κραδασμὸν τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς.

Ἐξ φορὰς τὸ ἔτος ἡ Κέρκυρα περνᾷ ἀπὸ αὐτὸ τὸ σωτήριον λουτρὸν τοῦ καθαρμοῦ. Συναγείρεται κατὰ τὰς λιτανείας καὶ παγηγυρίζει ἑορταστικά, συσπειρουεται καὶ σκύβει καὶ ἀσπάζεται τοὺς πόδας τοῦ Ἁγίου κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τοῦ Πάσχα καὶ κατὰ τὰς ἄλλας τρεῖς τῆς μνήμης του, ὅταν τὸ Ἅγιον λείψανον ἐκτίθεται εἰς προσκύνησιν.

Εἰς τὴν καρδίαν τῆς πόλεως, ὅπως εἶνε κτισμένος ὁ ναὸς ρίπτει τὰς ἀκτίνας τῆς ἁγιότητος γύρω, ἐνῶ ἡ καμπάνα του στέλλει τὰ μηνύματα τῆς ὡς πέρα, μηνύματα, ποὺ σταλάζουν τὴν γαλήνη στὴν κουρασμένη ψυχή.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, σὰν σήμερα, τὸ προσκύνημα παίρνει τὸν πλέον παλλαϊκὸν τόνον, Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ὁ ναὸς εἶνε ἀνοικτὸς καὶ δέχεται τὸ πλῆθος ποὺ συρρέει ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς νήσου, διὰ νὰ «προσκυνήσῃ». Αἱ ἀκολουθίαι διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην συνεχῶς. Ὁ ἐσπερινός, τὰ ἐγκώμια, ἡ ὁλονυκτία, ἡ λειτουργία, ἡ παράκλησις.

Ἐξύμνεῖται μὲ τὸ μεγαλόπυστον καὶ γλυκὺ στόμα τῆς Ἐκκλησίας ἕνας βίος ἄμεμπτος καὶ ἅγιος, ποὺ στέκεται αἰώνιον παραδειγμα ζωῆς ἰδανικῆς καὶ ἀρετῆς σχεδὸν ἀνεφίκτου.

Καὶ εἶνε ἐκεῖ ἐμπρὸς τὸ αἰωνόβιον ἐκεῖνο σῶμα, διατηροῦν τὰ ἰχνη ἀκόμη τῆς μορφῆς τοῦ ἐπιγείου βίου, ὁ Ἅγιος ὁλοζώντανος, κάτι ποὺ δίδει ἀπτὴν τὴν αἴσθησιν τῆς ἀγιότητος καὶ ὑποβάλλει καὶ σχεδὸν καταπτοεῖ. Καὶ αἱ ψαλμῳδίαι συνοδεύουν τὴν ἀνάβασιν τῆς ψυχῆς πρὸς τὰ ἑπάνω μαζὶ μὲ τὸν λιβανωτὸν ποὺ καπνὶ ἀνάμεσα εἰς μίαν ἄπλετον φωτοχυσίαν. Αὐτὴ ἡ πανδαισία ἡ ψυχικὴ εἶνε πρόσφορος διὰ κάθε χριστιανόν. Παρελαύνει πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἁγίου καὶ συνωστίζεται ὡς ἐκεῖ τὸ πλῆθος, ἕνα πλῆθος ἀνομοιογενές, ποὺ τὴν ὥραν ἐκείνην ἰσοπεδώνεται καὶ ἐκφράζεται πλέον ὡς σύνολον ψυχῶν, ἡ κερκυραϊκὴ ψυχή, ποὺ τιμᾶει τὸν προστάτην της, ἡ χριστιανικὴ ψυχή, ποὺ καθαίρεται μὲ τὸ προσκύνημα αὐτὸ πρὸς τὴν ἁγιότητα καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀρετήν, φβασμένην εἰς τὸ κορύφωμά της.

Δὲν εἶνε περίεργον, ἐὰν ἡ ψυχικὴ αὕτη καλλιέργεια μὲ τὴν ἔντασιν, ποὺ δίδεται καὶ τόσον συχνὰ μάλιστα, δημιουργῇ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τὸ φαινόμενον τῆς ἠμερότητος καὶ καλωσύνης, ποὺ μαζὶ μὲ ἄλλους ὅρους ἐκφράζεται καὶ ἕνας ἀνώτερος ψυχικὸς πολιτισμός.

Καὶ δὲν εἶνε περίεργον, ἐὰν μὲ τὴν ἔντασιν αὐτὴν τῆς εὐσεβείας πρὸς τὸν προστάτην Ἅγιον ἐθνικιοργήθη ἡ πεποίθησις, μιὰ ἀκράδαντος λαϊκὴ πεποίθησις, ὅτι ὁ Ἅγιος ἔσωσε τὴν νῆσον πάντοτε εἰς κάθε στιγμὴν κινδύνου, ὅπως τὴν ἔσωσε καὶ τελευταῖα, ὁ ταν πλῆθος κόσμου, ὅσον ἠδύνατο νὰ χωρέσῃ ἡ ἐκκλησία κατέφευγε ἐκεῖ καὶ εὕρισκε τὴν σωτηρίαν.

Δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ εἰς αὐτὴν τὴν μικρὰν περιοχήν, ποὺ κατέχει ὁ ἀπέριτος ναός, εἰς τὸν «ὀμφαλόν» αὐτὸν τῆς κερκυραϊκῆς γῆς νὰ μὴ ἔχῃ σχηματισθῇ μία πηγὴ ἁγιότητος, μία ἄλλη ζωοδόχος πηγή, ἐξακοντίζουσα τὴν ἀκτινοβολίαν της εἰς τὰς ψυχὰς καὶ δημιουργοῦσαν μίαν ἐσντίαν πιστεως χριστιανικήν. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐπὶ αἰῶνας ἐντατικὴ ἐπίκλησις καὶ προσευχή, αὐτὴ ἡ αὐθόρμητος καὶ πηγαία ἐνίσχυσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ποὺ ζητεῖ μὲ ἰκεσίαν τὴν πρεσβείαν τοῦ Ἁγίου πρὸς τὸν Ὕψιστον, ἐθνικοργήσαν εἰς τὴν νῆσον δίχως ἄλλο ἕνα κέντρον λατρείας, ποὺ ἔχει αὐτούσιον τὴν χριστιανικὴν ὑπόστασιν. Τὸ προσκύνημα δὲν ἔχει ἴσως τὸν πανελλήνιον χαρακτῆρα, ἔχει ὅμως ἀσφαλῶς τὸν παγκερκυραϊκόν. Ἡ πίστις τοῦ λαοῦ, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, ἐθνικοργήσαν τὴν ἱερὰν αὐτὴν παράδοσιν, τὸ καθεστὼς αὐτὸ τῆς λατρείας, ποὺ καμμία δύναμις δὲν θὰ εἶνε ἰκανὴ νὰ τὸ διαταράξῃ.

Καὶ ἡ κερκυραϊκὴ ψυχὴ αὐτὰς τὰς τρεῖς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου της, ἀφῆνει κατὰ μέρος κάθε θιοτικὸν καὶ ἐκεῖ, συσπειρωμένη γύρω ἀπὸ τὸ σκήνωμα τοῦ προστάτου της ζητεῖ νὰ περιχυθῇ ἀπὸ τὸ πλούσιον ἐκεῖνο φῶς, ποὺ ἀκτινοβολεῖ ἀπὸ τὴν ἱερὰν λάρνακα τοῦ ταπεινοῦ Ἁγίου τῆς Τριμυθοῦντος.

Α. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ

ΟΙ ΔΥΟ ΗΓΕΤΑΙ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΤΡΟΥΜΑΝ

ΗΑΜΕΡΙΚΗ ΚΗΡΥΣΣΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ.-Ο ΤΡΟΥΜΑΝ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΝΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΩΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΥΠΟ ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ (ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΣΑ)

8ΟΝ

Αὐτὴ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ λαμπρὸν ἔργον της ἐθεμελίωσαν τὴν φήμην τοῦ Τρούμαν καὶ ἔκαμαν ἀπὸ ἕνα γερουσιαστὴν, συμπαθητικὸν ἀλλὰ μετρίας δλκῆς, μίαν προσωπικότητα ἀαρύνουσαν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν. Προεδρευομένη ἀπὸ ἕνα ἄλλον, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐγίνετο μία πολιτικὴ ἐπιχείρησις, προορίζομένη νὰ ἀποδεικνῦῃ λευκοὺς τοὺς φίλους καὶ νὰ κηλιδώνῃ τοὺς ἐχθρούς... Ὁ Τρούμαν ἀπέκτησε τοιχέως τὴν φήμην ἀδεκάστου καὶ ὑπεράνω κομμάτων. Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἡ καλὴ του αὐτὴ φήμη ὑπερέβη τοὺς τοίχους τῆς Γερουσίας.

Ἕνα «μαγκαζίν» (ἐπιθεώρησις), ὡργάνωσε δημοψήφισμα διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ πίνακος τῶν δέκα ἀνδρῶν, ποὺ εἰς τὴν Οὐάσιγκτων προσέφεραν τὰς μεγαλυτέρας ὑπηρεσίας εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ πολέμου. Ὁ γερουσιαστὴς τοῦ Μισούρι ὑπῆρξε τὸ μόνον μέλος τοῦ Κογκρέσσου, ποὺ ἐξελέγη ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας. Καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Σαὶντ Λούίς, ποὺ ἄλλοτε τὸν εἶχε τόσον σφοδρῶς καταπολεμήσει, μποροῦσε κανεὶς νὰ διαβάσῃ, ὅτι ἦτο μεταξὺ τῶν γερουσιαστῶν, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον χρησίμους, τοὺς πλέον ἱκανοὺς καὶ θάρραλέους. Ἰδοὺ μία ὡραία ἀποκατάστασις.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Δεκέμβριος τοῦ 1941. Πέρλ Χάρμπορ. Οἱ Ἰάπωνες, βομβαρδίζοντες τὸν ἡγκυροβολημένον ἀμερικανικὸν στόλον, ἔσερναν τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς τὸν πόλεμον. Ὁ Χάρρυ Τρούμαν, συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ ἐν ἐφεδρείᾳ, ἐπεσκέφθη τὸν στρατηγὸν Μάρσαλ καὶ τοῦ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του.

— Γερουσιαστὰ Τρούμαν, τοῦ εἶπεν ὁ Μάρσαλ, ἔχετε νὰ κάμετε μίαν ἐργασίαν πολὺ πλέον ἐνδιαφέρουσαν: Αὐτήν, τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς σας. Ἐξ ἄλλου, αὐτὸς εἶνε ἕνας πόλεμος νέων ἀνδρῶν. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην θετεράνων μὲ ἀρτηριοσκλήρωσιν.

— Εἶμαι νεώτερος ἀπὸ σᾶς, στρατηγὲ Μάρσαλ, εἶπεν ὁ Τρούμαν.

— Ναί, ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι στρατηγός, ἐνῶ ἐσεῖς εἶσθε συνταγματάρχης. Μείνατε ἐκεῖ ποὺ εἶσθε.

Αὐτὴ ἡ τραχεῖα εἰλικρίνεια ὑπῆρξεν ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς φιλίας ποὺ διαρκεῖ ἀκόμη καὶ ὁ Τρούμαν ἔμεινεν εἰς τὴν Γερουσίαν. Ποτὲ αἱ ἀρεταὶ του πρὸς συνδιαλλαγὴν δὲν ὑπῆρξαν περισσότερον ἀναγκαῖαι, διότι τὸ Δημοκρατικὸν Κόμμα ἐμαστίζετο τότε ἀπὸ μίαν ἐσωτερικὴν κρίσιν.

Ὁ Νότος ἦτο δημοκρατικὸς ἐκ παραδόσεως, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τὸ Κόμμα εἶχεν ἀνάγκην τῶν ψήφων τοῦ Νότου.

Ἀλλὰ ὁ Νότος ἦτο συντηρητικός, ἐνῶ ὁ Ροὺζβελτ μὲ τὸ «Νιοὺ Ντὴλ», εἶχε παρασύρει τὸ Κόμμα εἰς μίαν κοινωνικὴν πολιτικὴν εὐρεῖαν καὶ τολμηράν. Τὸ σύμβολον τῆς συμμαχίας Κόμματος καὶ Συνδικάτων, ἦτο τὸ σύνθημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιπροέδρου Χένρυ Οὐάλλας, ἀπὸ τὴν Πολιτείαν τῆς Ἀϊόβας. Ὁ Οὐάλλας δὲν ἦτο ἐπαναστάτης, ἀλλὰ οἱ λόγοι του ὑπερέβαιναν συχνὰ τὰς σκέψεις του καὶ ἐτρόμαζαν τοὺς συντηρητικοὺς Δημοκρατικούς.

«Ὅταν ἐπλησίαζαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1944, ὁπότε ἡ Χώρα ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα Ἀντιπρόεδρον, ἐφαίνετο βέβαιον εἰς πολλοὺς πολιτικοὺς ὅτι ὁ Ροὺζβελτ θὰ ἐμφηφίζετο συσσώμως ἀπὸ τὸ Κόμμα, ἀλλὰ ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Οὐάλλας παρὰ τὸ πλευρόν του θὰ συντελοῦσε νὰ χάσῃ πολλὰς ψήφους. Μερικοὶ ἔλεγαν ὅτι ἡ ἁπλαῖα αὐτὴ θὰ ἀνήρχετο εἰς 40%. Ἐν τούτοις ὁ ἀντιπρόεδρος εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας δὲν κάμνει πολλὰ πράγματα παρὰ μόνον προεδρεύει τῆς Γερουσίας καὶ γευματίζει εἰς τὰς πρεσβείας. Ἀλλὰ εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ Προέδρου εἰσέρχεται αὐτομάτως εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον. Καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἔβλεπεν ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ Ροὺζβελτ ἐχειροτέρευεν ἐπικινδύνως. Ἦτο πιθανόν, ἐὰν ἐπανεξελέγετο, νὰ μὴ ἐφθανεν ἔως τὸ τέλος τῆς ἀποστολῆς του. Ἡ μεγάλη του μπέρτα κυματίζουσα ἐπάνω εἰς ἕνα σῶμα ἀπισχναμένον, ἦτο ἕνα θέαμα παθητικόν. Εἰς τὴν ὀθόνην τῶν ἐπικαίρων, τὸ καταβεβλημένον του πρόσωπον ἔμοιαζε μὲ μάσκαν νεκρικὴν καὶ ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα, ἐφαίνετο καταβαλλόμενος, περισσότερον. Τὸ 1944, λοιπόν, ἡ ἐκλογὴ ἀντιπροέδρου ἐσήμαινεν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος Προέδρου. Καὶ πολλοὶ ἰσχυροὶ ἄνδρες ἦσαν ἤτοιμοι νὰ κάμουν τὸ πᾶν διὰ νὰ μὴν εἶνε αὐτὸς ὁ Πρόεδρος ὁ Οὐάλλας.

Ὁ Ροὺζβελτ ἔτρεφε συμπάθειαν διὰ τὸν Οὐάλλας καὶ ἐξηκολούθει νὰ τὸν ὑπερασπίζεται. Ἄλλοι ὅμως ἀπὸ τὸ πε ρι βάλλον του, τὸν ἐπίεζαν νὰ εὕρῃ ἕναν ἀντικαταστάτην του. Ὁ Ροὺζβελτ ἐπέμενε, ἀλλὰ τελικῶς, πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ ἴδῃ διακυβευομένην ὅλην τὴν νίκην τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος, ἤρχισε καὶ αὐτὸς ἀναζητῶν νέον ἀντιπρόεδρον. Ἀλλὰ ποῖον; Ὁ Πρόεδρος ἐπροτίμα τὸν Ντάγκλας, δικαστὴν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Ὁ Ντάγκλας ὅμως ἐτρόμαζε τὸν Νότον, ὅσον καὶ ὁ Οὐάλλας. Τὸν Μπέρνς; Αὐτὸς, τοὐναντίον, ἐτρόμαζε τοὺς προοδευτικούς Ἀμερικανοὺς καὶ τὰ Συνδικάτα. Ὁ Ροὺζβελτ εὑρίσετο εἰς δίλημμα. Τότε κάποιος ἀπὸ τὸ περιβάλλον του ἐπρόφερε τὸ ὄνομα τοῦ Τρούμαν.

— Δὲν ἔερω πολλὰ πράγματα γι' αὐτόν, εἶπεν ὁ Πρόεδρος, παρὰ ὅτι ἔκανε εἰς τὴν Γερουσίαν μίαν θαυμασίαν ἐργασίαν... Ὑπάρχει ἐπίσης ὁ Κένρυ Κάϊζερ.

Αὐτὸς ὁ τελευταῖος ἦτο ὁ περίφημος μελαδοιομήχανος ποὺ εἶχε κατορθώσει νὰ γίνουν αἱ καταπλητικαὶ ναυπηγήσεις τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸν πόλεμον.

— Ἀλλὰ πιστεύετε, μίστερ Πρέζιντεντ, ὅτι θὰ μπροοῦσε νὰ ἔχῃ κανεὶς ἐμπιστοσύνην στὴν πολιτικὴν ἐνὸς μεγαλοβιομηχάνου;

— Δὲν ἔερω τίποτα, εἶπεν ὁ Ροὺζβελτ ἐν ἀμηχανίᾳ.

Τελικῶς ἀπεφάσισε: "Ας πᾶμε στὸν Τρούμαν!»

Καὶ ἔστειλε εἰς τὸν Ρόμπερτ Χάνεγκαν, γενικὸν γραμματέα τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος, ἕνα σημείωμα γραμμένο μὲ μολυδί: «Μπόμπ, νομίζω ὅτι ὁ Τρούμαν εἶνε ὁ ἄνθρωπος ποὺ μᾶς χρειάζεται».

Εἰς ἕνα ἄλλο γράμμα πρὸς τὸν Χάνεγκαν ἔγραφε: «Ντάγκλας ἢ Τρούμαν. Ἡ συνέλευσις τοῦ Κόμματος ἄς ἀποφασίσῃ».

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΟΥ ΕΞΕΛΕΓΗ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΤΟΥ

Ὑπῆρχεν ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἔπρεπεν ἀπαραιτήτως νὰ συμβουλευθοῦν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο τελείως σύμφωνος: ὁ γερουσιαστὴς Τρούμαν. Ἀπὸ καιρὸν εἶχεν ἐκδηλωθῆ ὑπὲρ τοῦ Μπέρνς. Ὅταν ὁ Χάνεγκαν ἐκτύπησε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου του, εἰς τὸ 17ον πάτωμα τοῦ ξενοδοχείου Στῆβενς, εἰς τὸ Σικάγο καὶ τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι ὁ Ροὺζβελτ τὸν εἶχεν ἐκλέξει ὡς ὑποψήφιον ἀντιπρόεδρον, ἐκεῖνος ἀπήντησε:

— Πές του νὰ πάῃ στὸν διάβολο. Ἐγὼ εἶμαι ὑπὲρ τοῦ Τζίμμυ Μπέρνς.

Ὁ Χάνεγκαν τοῦ ἐξήγησεν: Ὁ Μπέρνς δὲν εἶχε καμμίαν πιθανότητα. "Ολοι ἦσαν ἐναντίον του.

— "Ακουσε, Μπόμπ, εἶπεν ὁ Τρούμαν. Ἐγὼ δὲν θέλω νὰ εἶμαι ἀντιπρόεδρος... Ἐποιηματίζω ὅτι ἑάν σταματήσω 10 ἀνθρώπους στὸν δρόμο καὶ τοὺς ρωτήσω τὸ ὄνομα τῶν τελευταίων ἀντιπροέδρων, δὲν θὰ τὸ γνωρίζουν.

Ἡ μίσσες Τρούμαν ἐπίσης ἐδείχθη πολὺ ἐπιφυλακτική. Ἦσαν καὶ οἱ δύο εὐτυχεῖς. Ἡ Μάργκαρετ ἦτο ἡ χαρὰ καὶ ἡ ὑπερηφάνειά των. Ἀπεκάλυπτεν ἕνα περίφημον ὠδικὸν ταλέντον. "Αξιζε τὸν κόπον νὰ θυσιάσουν αὐτὴν τὴν οἰκογενειακὴ εὐτυχία διὰ μίαν ἐπίσημον ζωήν;

Ὁ Τρούμαν ἐγευμάτισε μὲ τὸν Σιδνεῦ Χίλμαν, τοῦ Κογκρέσσου τῶν Ἑνωμενχανικῶν Ὀργανώσεων (τῆς ἰσχυροτέρας ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας τῆς Ἀμερικῆς), τὸν πλέον θερμὸν ὑποστηρικτὴν τοῦ Οὐάλλας. Καὶ ὁ Χίλμαν τοῦ εἶπε:

— Μὴ ὑπάρχοντος τοῦ Οὐάλλας, ἐμεῖς θὰ ἐδεχόμεθα ὡς ὑποψηφίους δύο ἀνθρώπους: Ὁ δεύτερος εἶνε ὁ Ντάγκλας. Ὁ πρῶτος εἴσθε σεῖς, γερουσιαστά...

— Δὲν εἶμαι ὑποψήφιος. Ὁ Μπέρνς εἶνε ὁ ἄνθρωπός μου.

Ὁ Χίλμαν ἐμειδίασεν. Οἱ ἄλλοι συνδικαλισταὶ ἠγέται ἤλθαν νὰ διαβεβαιώσουν τὸν γερουσιαστὴν Τρούμαν διὰ τὴν ὑποστήριξίν των, ἐὰν ὁ Οὐάλλας δὲν ἐξελέγετο ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τοῦ Κόμματος.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΡΟΥΑ

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΣΤΑΛΙΝ

ΜΙΑ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΚΟΝ ΚΥΚΛΟΝ.-Ο ΣΤΑΛΙΝ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΕ ΑΤΟΜΙΚΙΣΤΗΣ

ΑΦΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΠΙΕΡΡ ΓΚΡΑΤΙΕΝ

8ΟΝ

Ἐν τούτοις ὁ «μέγας ἀρχηγὸς» δὲν ἔχει πλήρη ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτόν. «Εἶνε αἰνιγματικὸς» εἶπεν «κανεὶς δὲν γνωρίζει ποτὲ τί σκέπτεται πραγματικῶς πίσω ἀπὸ τὰ κίτρινα μάτια του». Καὶ δὲν χάνει εὐκαιρίαν νὰ τοῦ ὑπενθυμίζῃ ὅτι εἶνε ἕνας ἐπαρχιώτης, ἕνας μὴ Εὐρωπαῖος. Ἔτσι, τὸ 1913, ὅταν ὁ Κόμπα πηγαίνῃ καὶ τὸν συναντᾷ εἰς τὴν Αὐστρίαν, προσπαθεῖ ἐκεῖνος νὰ τοῦ μάθῃ μοτοσυκλέττα. Ὁ Γεωργιανὸς δὲν τὰ καταφέρνει: πέφτει καὶ τσακίζεται. «Ἀ, καγχάζει ὁ Λένιν, εἰσαι ἕνας πραγματικὸς Ἀσιάτης. Ἡ μοτοσυκλέττα εἶνε ἕνα εὐρωπαϊκὸν μεταφορικὸν μέσον!»

Τὸ 1941 ὁ Στάλιν θὰ θυμηθῇ ἴσως αὐτὸ τὸ ἀνέκδοτον, ὅταν, συνοδεύων εἰς τὸν σταθμὸν τὸν Ματσουόκα. Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰαπωνίας τοῦ λέγῃ: «Καὶ ἐμεῖς εἴμαστε Ἀσιάτες».

Αὐτὰ τὰ πειράγματα ὅμως δὲν ἐμποδίζουν τὸν Λένιν νὰ ζυγίζῃ τὸν Κόμπα συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν του. Ὁ γέρος μπολσεβίκος γνωρίζει ἀπὸ ἀνθρώπους.

"Ἕνα ἐράδυ, ἐνῷ οἱ σύντροφοί του πίνουν δότκα καὶ προσπαθοῦν νὰ μεθύσουν τὸν Κόμπα ποὺ ἀνθίσταται νικηφόρως, ὁ Λένιν τὸν παρατηρεῖ καὶ τοῦ λέγει:

— Εἶσαι πραγματικὰ ἀτσαλένιος. Θυμᾶσαι τί σοῦ εἶπα, ὅταν ἤλθες ἀπὸ τὸ Τάμπορδ;

— Νοί, ὁ Κόμπα τὸ θυμᾶται. Ἦτο τὸ 1915. Ἐρχόντουσαν τότε ἀπὸ τὴν συνδιάσκεψιν ποὺ εἶχε λάβει χώραν εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν καὶ τὸ τραῖνο ἐκυλοῦσε πρὸς τὰ ρωσοφινλανδικὰ σύνορα.

— Μὴ λέγης, ὅτι σὲ ὀνομάζουν Ἰβάνοβιτς, τὸν συμβουλεύει ὁ Λένιν. Δὲν εἶνε πολὺ χτυπητό.

— Τὸν λέμε ὅλοι Κόμπα, λέγει κάποιος.

— Οὔτε αὐτὸ μοῦ ἀρέσει, ἐπιμένει ὁ Λένιν. Εἶνε ἐπαρχιώτικο. Ὁ φίλος μας, ποὺ εἶνε σκλῆρος σὰν ἀτσαλι ἔπρεπε νὰ ὀνομάζεται Στάλιν (χαλύβδινος ἄνθρωπος).

Ὁκτὼ ἔτη ἀργότερα ὁ Λένιν τὸ θυμᾶται πάντοτε.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ ψευδώνυμο ποὺ σοῦ ταιριάζει. Εἰς τὸ ἑξῆς νὰ ὑπογράφῃς μὲ τὴν ὑπογραφὴν «Στάλιν» τὰ ἄρθρα σου.

"Ἔτσι ὁ μελλοντικὸς διάδοχός του ἐβαπτίσθη μὲ τὸ νέον καὶ ὁριστικὸν του ὄνομα.

Τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1913, ἐνῶ ὁ Στάλιν ἐταξίδευεν ἀπὸ τὴν Κρακοβίαν εἰς τὴν Βιέννην, τὰ πράγματα ἐπήγαιναν ἀσχημα διὰ τοὺς Μπολσεβίκους εἰς τὴν Πετρούπολιν. Ἡ «Πράβδα» (ἡ ὁποία εἰς διάστημα δύο καὶ ἡμίσεος ἐτῶν ποὺ ἐξεδίδετο ἦδη εἰς τὴν ρωσικὴν πρωτεύουσαν, ἐκλείσθη 8 φορές), ἔχασε τὸν ἀρχισυντάκτην της Ἰάκωβον Σβερντλώφ, ποὺ τὸν συνέλαβεν ἡ ἀστυ